

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง รูปแบบการพัฒนาจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 เลข-หนองบัวลำภู ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดรูปแบบการวิจัยออกเป็น 3 ระยะ และนำเสนอผลการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

ระยะที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยที่มีผลต่อจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 เลข-หนองบัวลำภู

ระยะที่ 2 ผลการสร้างรูปแบบการพัฒนาจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ระยะที่ 3 ผลการทดลองใช้และประเมินผลรูปแบบการพัฒนาจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนกุดคินจีพิทยาคม

ระยะที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยที่มีผลต่อจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 เลข – หนองบัวลำภู

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีผลต่อ จิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 เลข-หนองบัวลำภู ในระยะที่ 1 นี้ ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะศึกษาหาปัจจัยที่มีผลต่อจิตสาธารณะของนักเรียนมัธยมศึกษา โดยตั้งสมมติฐานว่า จิตสาธารณะของนักเรียน ได้รับอิทธิพลโดยตรง จาก 1) ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในสังคม และ 2) ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน ได้รับอิทธิพลโดยตรงและโดยอ้อม จาก 1) ปัจจัยส่วนบุคคล และ 2) ปัจจัยด้านครอบครัว ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย โดยได้นำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 เลข - หนองบัวลำภู ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 396 คน สรุปผลการวิจัยในระยะที่ 1 ดังต่อไปนี้

1. คุณลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

การวิจัยเรื่องนี้ ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัยวิจัย โดยได้นำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 398 คน ซึ่งคุณลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามมีดังต่อไปนี้

ตารางที่ 8 จำนวน ร้อยละ ค่าต่ำสุดและค่าสูงสุด ข้อมูลคุณลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง
ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 เลข - หนองบัวลำภู

ข้อมูลด้านคุณลักษณะทั่วไป (n = 396)	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
1.1 ชาย	180	45.45
1.2 หญิง	216	54.54
รวม	396	100.00
2. ระดับชั้นเรียน		
2.1 ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น	202	51.01
2.2 ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย	194	48.98
รวม	396	100.00
3. สภาพครอบครัว		
3.1 บิดามารดาอยู่ร่วมกัน	315	79.5
3.2 บิดามารดาหย่าร้างกัน / บิดาหรือมารดาถึงแก่กรรม	81	20.5
รวม	396	100.00

จากตารางที่ 8 คุณลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 396 คน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศหญิงร้อยละ 54.54 เป็นเพศชายร้อยละ 45.45 เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 51.01 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ร้อยละ 48.98 ด้านสภาพครอบครัวพบว่า ส่วนมาก บิดามารดาอยู่ร่วมกันร้อยละ 79.5 รองลงมาบิดามารดาหย่าร้างกัน/บิดาหรือมารดาถึงแก่กรรมร้อยละ 20.5

1.2 การตรวจสอบข้อมูลเบื้องต้นเพื่อนำไปสู่การทดสอบสมมุติฐานในการ ตรวจสอบตามเงื่อนไขของการวิเคราะห์สมการเชิงโครงสร้างโดยใช้โปรแกรม LISREL

ผู้วิจัย ได้วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์สมการเชิงโครงสร้าง (Structural Equation Model : SEM) โดยโปรแกรมลิสเรล (LISREL for windows) เพื่ออธิบายอิทธิพล
เส้นทาง (Path Analysis) หรือปัจจัยเชิงสาเหตุโดยสมการเชิงโครงสร้าง อธิบายความสัมพันธ์
ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ ของตัวแปรต้น ตัวแปรคั่นกลางที่ส่งผลทั้งโดยตรงและโดยอ้อมต่อตัวแปร
ตาม โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 (Level of Significance .05) โดยการเริ่มจากการ
กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลตามแบบจำลองสมมุติฐานการวิจัย การกำหนด
ข้อมูลจำเพาะตามรูปแบบความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างของแบบจำลองสมมุติฐานการวิจัย
การตรวจสอบคุณสมบัติของข้อมูล ตามข้อตกลงเบื้องต้นของสถิติ การตรวจสอบเงื่อนไข
ที่กำหนดของการวิเคราะห์สมการเชิงโครงสร้าง และการตรวจสอบความตรงของแบบจำลอง
สมมุติฐานการวิจัย รวมถึงการปรับแบบจำลอง และทดสอบความตรงตามข้อกำหนด ตรวจสอบ
แบบจำลองสมมุติฐานการวิจัยมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ แล้วสรุปแปลความหมาย
ผลการวิเคราะห์ โดยการจำแนกค่าอิทธิพลเชิงสาเหตุออกเป็นอิทธิพลทางตรง อิทธิพล
ทางอ้อม และอิทธิพลโดยรวมของตัวแปรตาม รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยเชิง
สาเหตุที่ส่งผลต่อจิตสาธารณะของนักเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษา เขต 19 เลข - หนองบัวลำภู และผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์แทนตัวแปรและค่าสถิติ
ต่าง ๆ ดังนี้

1.3 สัญลักษณ์ใช้แทนตัวแปร

PERSONALITY	แทน	ด้านบุคลิกภาพ
DISCIPLINE	แทน	ด้านความมีวินัย
FAMSTATUS	แทน	ด้านสถานภาพของครอบครัว
INCOMEFAM	แทน	ด้านฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว
COPARENT	แทน	ด้านการเลี้ยงแบบผู้ปกครอง
COFREIND	แทน	ด้านการเลี้ยงแบบเพื่อน
COMEDIA	แทน	ด้านการเลี้ยงแบบสื่อ
COTEACHER	แทน	ด้านการเลี้ยงแบบครู

PUBLIC MIND แทน จิตสาธารณะของนักเรียนมัธยมศึกษา

1.4 สัญลักษณ์ที่ใช้แทนค่าสถิติ

\bar{X}	แทน ค่าเฉลี่ย (Mean)
SD	แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
SKEWNESS	แทน ค่าความเบ้ (Skewness)
KURTOSIS	แทน ค่าความโด่ง (Kurtosis)
r	แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's Product moment correlation coefficient)
R^2	แทน ค่าสัมประสิทธิ์พหุคูณยกกำลังสอง (Square multiple correlation) หรือสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (Coefficient of Determination)
χ^2	แทน ค่าสถิติไค-สแควร์ (Chi-square)
df	แทน องศาอิสระ (Degree of Freedom)
GFI	แทน ดัชนีวัดระดับความสอดคล้อง (Goodness of Fit Index)
AGFI	แทน ดัชนีวัดระดับความสอดคล้องที่ปรับแล้ว (Adjusted Goodness of Fit Index)
RMSEA	แทน ค่าประมาณความคลาดเคลื่อนของรากกำลังสองเฉลี่ย (Root Mean Square Error of Approximation)
RMR	แทน ค่าดัชนีรากกำลังสองเฉลี่ยของเศษเหลือ (Root Mean Square Residual)
CN	แทน ค่าขนาดตัวอย่างวิกฤต (Critical N)
DE	แทน อิทธิพลหรือผลทางตรง (Direct Effects)
IE	แทน อิทธิพล หรือผลทางอ้อม (Indirect Effects)
TE	แทน อิทธิพล หรือผลรวม (Total Effects)

ข้อตกลงเบื้องต้นของการใช้โปรแกรม Lisrel คือ ลักษณะการกระจายของข้อมูลต้องกระจายแบบโค้งปกติ ทุกตัวแปรจะต้องมีค่า ความเบ้ (Skewness) และความโด่ง (Kurtosis) ไม่เกิน ± 1 ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ทำการตรวจสอบค่าความเบ้ และความโด่ง ดังแสดงในตารางที่ 9

ตารางที่ 9 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติความเบ้ (Skewness) และค่าโด่ง (Kurtosis) ของตัวแปร

	Perso nality	Disci pline	Fam Status	Incomef am	Co parent	Co Media	Co Friend	Co teacher	Pubic mind
N	396	396	396	396	396	396	396	396	396
Mean	36.9520	37.5707	0.80	17872.2	37.4040	35.6894	37.1641	38.0859	116.0126
Std. Deviation	5.64343	6.19412	0.404	17805.2	6.69202	6.82378	6.17474	6.93826	16.25469
Skewness	-0.116	-0.505	0.471	0.698	0.624	-0.381	-0.357	0.379	-0.478
Kurtosis	-0.140	0.715	0.163	0.123	0.696	0.105	-0.223	0.132	-0.082

จากตารางที่ 9 เป็นการวิเคราะห์ข้อมูล ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน รวมทั้งการทดสอบคุณลักษณะของข้อมูลในการกระจายของข้อมูลว่าเป็น โคนึงปกติหรือไม่ ด้วยการทดสอบค่าสถิติความเบ้ (Skewness) และทดสอบค่าสถิติความโด่ง (Kurtosis) ของตัวแปรทั้ง 9 ตัวจะเห็นได้ว่ามีค่าไม่เกิน ± 1 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าข้อมูลทั้งหมดมีการกระจายของข้อมูลเป็น โคนึงปกติ สามารถนำข้อมูลไปวิเคราะห์ในขั้นตอนต่อไปได้

การตรวจสอบความสัมพันธ์ของตัวแปร

การตรวจสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระ เพื่อเป็นการทดสอบว่าตัวแปรอิสระทั้งหมดมีความเป็นอิสระต่อกันหรือไม่ ผู้วิจัยวิเคราะห์โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ซึ่งผลการศึกษาแสดงในตารางที่ 6 พบว่า ตัวแปรเชิงสาเหตุ ได้แก่ ตัวแปรด้านบุคลิกภาพ (PERSONALITY) ด้านความมีวินัย (DISCIPLINE) ด้านสถานภาพของครอบครัว (FAMSTATUS) ด้านฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว (INCOMFAM) ด้านการเลียนแบบผู้ปกครอง (COPARENT) ด้านการเลียนแบบเพื่อน (COFREIND) ด้านการเลียนแบบสื่อ (COMEDIA) การเลียนแบบครู (COTECHER) และจิตสาธารณะ (PUBLIC MIND) มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง - 0.020 ถึง 0.709 ซึ่งไม่มีตัวแปรคู่ใดมีความสัมพันธ์กันเองสูงเกิน 0.75 ขึ้นไป จึงสามารถนำไปทดสอบสมมุติฐานต่อไปได้ ดังแสดงในตารางที่ 10

ตารางที่ 10 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สันระหว่างตัวแปร

	Public mind	Perso nality	Disci pline	Fam staus	Co parent	Income fam	Co media	Co friend	Co teacher
Publicmind	1.000								
Personality	0.662*	1.000							
Discipline	0.602*	0.676*	1.000						
Famstaus	0.003*	0.023*	0.062*	1.00					
Coparent	0.634*	0.621*	0.619*	0.031*	1.00				
Incomefam	-0.046*	-0.020*	-0.036*	0.056*	-0.034*	1.00			
Comedia	0.528*	0.548*	0.562*	0.070*	0.577*	-0.073*	1.00		
Cofreind	0.627*	0.630*	0.596*	0.043*	0.646*	0.016*	0.68*	1.00	
Cotecher	0.619*	0.583*	0.546*	0.028*	0.612*	0.046*	0.63*	0.70*	1.00

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ค่าความสัมพันธ์ไม่เกิน -1.00 ถึง +1.00)

การวิเคราะห์ข้อมูลของตัวแปร โดยใช้สถิติการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเชิงเส้นตรง (Multiple Linear Regression) ระหว่างตัวแปรอิสระ ได้แก่ ตัวแปรด้านบุคลิกภาพ (PERSONALITY) ด้านความมีวินัย (DISCIPLINE) ด้านสถานภาพครอบครัว (FAMSTATUS) ด้านฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว (INCOMEFAM) ด้านการเลียนแบบผู้ปกครอง (COPARENT) ด้านการเลียนแบบเพื่อน (COFRIEND) ด้านการเลียนแบบสื่อ (COMEDIA) การเลียนแบบครู (COTEACHER) และตัวแปรตาม ได้แก่ จิตสาธารณะ (PUBLIC MIND) ของนักเรียนมัธยมศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 เลย-หนองบัวลำภู จากการเก็บข้อมูล จำนวน 396 ชุด พบว่า ตัวแปรที่มีผลต่อจิตสาธารณะ (PUBLIC MIND) ของนักเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 เลย-หนองบัวลำภู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อยู่ 5 ตัวแปรเท่านั้น ได้แก่ ตัวแปรด้านบุคลิกภาพ (PERSONALITY) การเลียนแบบครู (COTEACHER) ด้านการเลียนแบบผู้ปกครอง (COPARENT) ด้านความมีวินัย (DISCIPLINE) ด้านการเลียนแบบเพื่อน (COFREIND) และ พบว่า ตัวแปรที่ไม่มีผลต่อจิตสาธารณะของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อยู่ 3 ตัวแปร คือ ตัวแปรด้านฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

(INCOMEFAM) ตัวแปรด้านสถานภาพของครอบครัว (FAMSTATUS) และตัวแปรการ
 เลียนแบบสื่อ (COMEDIA) ดังที่แสดง ในตารางที่ 11

ตารางที่ 11 ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรอิสระทุกตัวมีผลต่อจิตสาธารณะของ
 นักเรียนมัธยมศึกษาที่วิเคราะห์โดยใช้สถิติ Multiple Linear Regression

Model	Unstandardized Coefficients		Standardized	t	Sig.
	B	Std. Error	Coefficients Beta		
(Constant)	29.731	4.085		7.278	.000
Famstatus	-1.048	1.347	-0.026	-0.778	0.437
Incomefam	-2.090	0.000	-0.023	-0.681	0.496
personality	0.779	0.146	0.271	5.350*	0.000*
Discipline	0.327	0.130	0.125	2.516*	0.012*
Coparent	0.477	0.120	0.196	3.962*	0.000*
Comedia	-0.039	0.118	-0.016	-0.328	0.743
Cofreind	0.360	0.149	0.137	2.420*	0.016*
Coteacher	0.435	0.120	0.186	3.621*	0.000*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 11 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเชิงเส้นตรง(Multiple Linear Regression) พบว่าตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณเชิงเส้นตรงของตัวแปรอิสระที่มีผลต่อจิตสาธารณะ(PUBLIC MIND) ของนักเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 เลข-หนองบัวลำภู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อยู่ 5 ตัวแปรนั้น ได้แก่ ตัวแปรด้านบุคลิกภาพ(PERSONALITY) ด้านความมีวินัย(DISCIPLINE) ด้านการเลียนแบบผู้ปกครอง (COPARENT) ด้านการเลียนแบบเพื่อน (COFREIND) ด้านการเลียนแบบครู(COTEACHER) โดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่มีผลมากไปหาน้อย ได้แก่ ตัวแปรด้านบุคลิกภาพ(PERSONALITY) (Beta=0.271) ด้านการเลียนแบบผู้ปกครอง (COPARENT) (Beta=0.196) ด้านการเลียนแบบครู (COTEACHER) (Beta=0.186) ด้านการเลียนแบบเพื่อน

(COFREIND) (Beta=0.137) และด้านความมีวินัย(DISCIPLINE) (Beta=0.125) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (Coefficient of Determination) $R^2 = 0.572$ ซึ่งแสดงว่าตัวแปรต้นหรือตัวแปรอิสระทุกตัวมีผลต่อตัวแปรตาม คือ จิตสาธารณะของนักเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 เลข - หนองบัวลำภู ร้อยละ 57.20 ($R^2 = 0.572$) ดังได้แสดงในตารางที่ 12

ตารางที่ 12 ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (Coefficient of Determination)

Model	R	R^2	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate
1	0.756 ^a	0.572	0.563	10.74753

1.5 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อจิตสาธารณะของนักเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 เลข-หนองบัวลำภู

ผู้วิจัยได้ใช้สถิติการวิเคราะห์เป็นแบบการวิเคราะห์เส้นทาง (Path Analysis) หรือสมการเชิงโครงสร้าง เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุสมการเชิงเส้นอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ ของตัวแปรต้น ได้แก่ ตัวแปรด้านบุคลิกภาพ(PERSONALITY) ด้านการเลียนแบบผู้ปกครอง (COPARENT) ด้านการเลียนแบบครู (COTEACHER) ด้านความมีวินัย (DISCIPLINE) ด้านการเลียนแบบเพื่อน (COFREIND) ที่ส่งผลทั้งโดยตรง โดยอ้อมและโดยรวมต่อตัวแปรตาม คือ จิตสาธารณะของนักเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 เลข-หนองบัวลำภู

ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานการวิจัยในข้อ 1 คือ จิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 เลข-หนองบัวลำภู ได้รับผลโดยตรง จาก 1) ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในสังคม 2) ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน ได้รับผลโดยอ้อม จาก 1) ปัจจัยส่วนบุคคล และ 2) ปัจจัยด้านครอบครัว และจากการทดสอบความสอดคล้องของแบบจำลองสมมติฐานการวิจัยกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ได้คำสถิติดังต่อไปนี้

Chi-Square = 179.75 (ค่าที่ผ่านเกณฑ์ยอมรับ คือ $\text{Chi-Square} / \text{df} < 3$)

Degrees of Freedom = 4

Root Mean Square Error of Approximation (RMSEA) = 0.33 (ค่าที่ผ่านเกณฑ์ยอมรับ คือ ≤ 0.05)

P-value = 0.0000

Critical N (CN) = 30.35

Root Mean Square Residual (RMR) = 0.093 (ค่าที่ผ่านเกณฑ์ยอมรับ คือ ≤ 0.05)

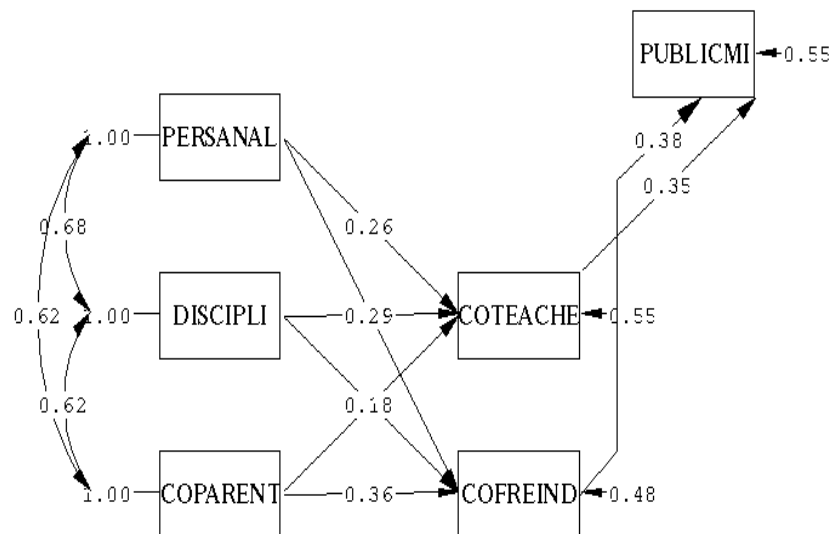
Standardized RMR = 0.095 (ค่าที่ผ่านเกณฑ์ยอมรับ คือ ≤ 0.05)

Goodness of Fit Index (GFI) = 0.87 (ค่าที่ผ่านเกณฑ์ยอมรับ คือ ≥ 0.90)

Adjusted Goodness of Fit Index (AGFI) = 0.31 (ค่าที่ผ่านเกณฑ์ยอมรับ คือ ≥ 0.90)

Parsimony Goodness of Fit Index (PGFI) = 0.17

แสดงเป็นภาพได้ดังแผนภาพที่ 4

Chi-Square=179.75, df=4, P-value=0.00000, RMSEA=0.335

แผนภาพที่ 4 รูปแบบความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างของปัจจัยเชิงสาเหตุ ที่ส่งผลต่อ
จิตสาธารณะของนักเรียนมัธยมศึกษา ตัวแบบตั้งต้นที่ 1

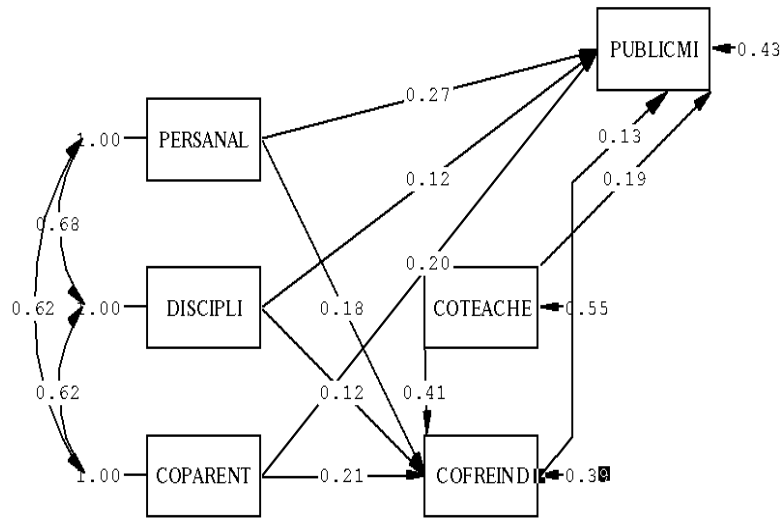
จากแผนภาพที่ 4 ผลจากการวิเคราะห์เส้นทาง (Path Analysis) หรือสมการเชิงโครงสร้าง (Structural Equation Model : SEM) เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุ อธิบายความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้น กับตัวแปรตาม ในตัวแบบตั้งต้นที่ 1 พบว่า คำนีความสอดคล้องกลมกลืนของ ตัวแบบสมมติฐานตั้งต้น ไม่กลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ตัวแบบจำลองใช้ค่าดัชนีต่าง ๆ รวมทั้งดัชนีความสอดคล้องกลมกลืนของตัวแบบไม่อยู่ตามเกณฑ์ดัชนีความสอดคล้องกลมกลืนของตัวแบบสมมติฐานของการวิจัย ดังสรุป แสดงในตารางที่ 13

ตารางที่ 13 ดัชนีความสอดคล้องกลมกลืนของตัวแบบสมมติฐานตั้งต้นที่ 1 ของการวิจัย
ค่าสถิติในตัวแบบตั้งต้นที่ 1

ค่าดัชนี	เกณฑ์ที่ใช้ในการพิจารณา	ค่าสถิติในตัวแบบตั้งต้น	ผลการพิจารณา
χ^2	Chi-Square /df = < 3	$\chi^2 = 179.75, df = 4$ (p-value = 0.0000)	ไม่ผ่านเกณฑ์
GFI	≥ 0.90	0.87	ไม่ผ่านเกณฑ์
AGFI	≥ 0.90	0.31	ไม่ผ่านเกณฑ์
RMSEA	≤ 0.05	0.33	ไม่ผ่านเกณฑ์
RMR	≤ 0.05	0.093	ไม่ผ่านเกณฑ์

จากแผนภาพที่ 4 และ ตารางที่ 13 สรุปได้ว่า คำนีความสอดคล้องกลมกลืนของตัวแบบสมมติฐานตั้งต้นที่ 1 ไม่กลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ผู้วิจัยจึงต้องดำเนินการปรับปรุงตัวแบบจำลอง โดยการปรับตัวแบบ โดยยึดข้อเสนอการปรับตัวแบบ (Model Modification) ซึ่งอาศัยค่าดัชนีตัวแบบ (Model Modification Indices) และคำนึงถึงเหตุผลเชิงทฤษฎี และทำการทดสอบสมมติฐานอีกครั้ง ดังแสดงในแผนภาพที่ 5

Chi-Square=0.00, df=0, P-value=1.00000, RMSEA=0.000

แผนภาพที่ 5 รูปแบบความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างของปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อจิตสาธารณะของนักเรียนมัธยมศึกษา ตัวแบบสุดท้าย

จากแผนภาพที่ 5 จะพบได้ว่า ดัชนีความสอดคล้องกลมกลืนของตัวแบบสุดท้ายของการวิจัย มีความกลมกลืนของตัวแบบหลังจากที่ผู้วิจัยได้ปรับปรุงตัวแบบแล้ว เพื่อให้ดัชนีความสอดคล้องกลมกลืนของตัวแบบสมมติฐาน กลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ตัวแบบจำลองใช้ค่าดัชนีต่าง ๆ รวมทั้งดัชนีความสอดคล้องกลมกลืนของตัวแบบอยู่ตามเกณฑ์ดัชนีความสอดคล้องกลมกลืนของตัวแบบสมมติฐานของการวิจัย ดังสรุปแสดงในตารางที่ 14

ตารางที่ 14 ดัชนีความสอดคล้องกลมกลืนของตัวแบบสุดท้าย ของการวิจัย
ค่าสถิติในตัวแบบสุดท้าย

ค่าดัชนี	เกณฑ์ที่ใช้ในการพิจารณา	ค่าตัวแบบสุดท้ายของการวิจัย	ผลการพิจารณา
χ^2	Chi-Square /df = < 3	$\chi^2 = 0.00, df = 0$ (p-value = 0.100)	ผ่านเกณฑ์
GFI	≥0.90	1.00	ผ่านเกณฑ์

ค่าดัชนี	เกณฑ์ที่ใช้ในการพิจารณา	ค่าตัวแบบสุดท้ายของการวิจัย	ผลการพิจารณา
AGFI	≥ 0.90	1.00	ผ่านเกณฑ์
RMSEA	≤ 0.05	0.00	ผ่านเกณฑ์
RMR	≤ 0.05	0.00	ผ่านเกณฑ์

จากตารางที่ 14 เมื่อมีการพิจารณาความกลมกลืนของตัวแบบจำลอง ความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างของจิตสาธารณะของนักเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 เลข-หนองบัวลำภู ผลการทดสอบพบว่า โมเดลความสำเร็จในการจัดการจิตสาธารณะของนักเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 เลข - หนองบัวลำภู มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์พิจารณาจากค่าไค – สแควร์ (χ^2) มีค่าเท่ากับ 0.00 ที่องศาอิสระ (df) 0 มีค่าความน่าจะเป็น (p - value of χ^2) เท่ากับ 1.00 นั่นคือ ค่าไค – สแควร์ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับเกณฑ์ในการพิจารณา กำหนดไว้ว่าค่าไค - สแควร์ (χ^2) ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงให้เห็นว่ารูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุตามสมมุติฐานการวิจัยกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ไม่แตกต่างกัน หรือรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุตามสมมุติฐานมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ค่าดัชนีอัตราส่วนไค-สแควร์ สัมพัทธ์ (Chi-square / df) มีค่าเท่ากับ 0.00 อยู่ในเกณฑ์ที่กำหนด คือ น้อยกว่า 3.00 ดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) และดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้ (AGFI) เท่ากับ 1.00 และ 1.00 ตามลำดับ เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด คือ มากกว่า 0.90 ดัชนีรากมาตรฐานของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนที่เหลือ (RMR) เท่ากับ 0.00 และค่าดัชนีความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์ (RMSEA) มีค่าเท่ากับ 0.00 เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด คือ น้อยกว่า 0.05 แสดงถึงรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุตามสมมุติฐานการวิจัยมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ จึงสรุปได้ว่า แบบจำลองความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างจิตสาธารณะของนักเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 เลข-หนองบัวลำภู มีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ผลทางตรงทางอ้อมและโดยรวม ดังแสดงในตารางที่ 15

ตารางที่ 15 แสดงผลโดยตรง (DE) ผลโดยอ้อม(IE) และผลโดยรวม(TE) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณกำลังสอง (R^2) ของตัวแปรเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อจิตสาธารณะของนักเรียน ในแบบจำลองที่ปรับปรุงใหม่

ตัวแปรเชิงสาเหตุ	ประเภทของอิทธิพล	ตัวแปรผลลัพธ์ภายในแบบจำลองที่ปรับปรุงใหม่		
		COTEACHER	COFREIND	PUBLICMIND
ด้านบุคลิกภาพ	DE	0.26	0.18	0.28
	IE	-	0.11	0.08
	TE	0.26	0.29	0.36
ด้านระเบียบวินัย	DE	0.15	0.12	0.12
	IE	-	0.06	0.05
	TE	0.15	0.18	0.17
ด้านการเขียนแบบผู้ปกครอง	DE	0.36	0.21	0.20
	IE	-	0.15	0.11
	TE	0.36	0.36	0.31
ด้านการเขียนแบบครู	DE	-	0.41	0.19
	IE	-	-	0.05
	TE	-	0.41	0.24
ด้านการเขียนแบบเพื่อน	DE	-	-	0.13
	IE	-	-	-
	TE	-	-	0.13
R^2		0.45	0.52	0.53

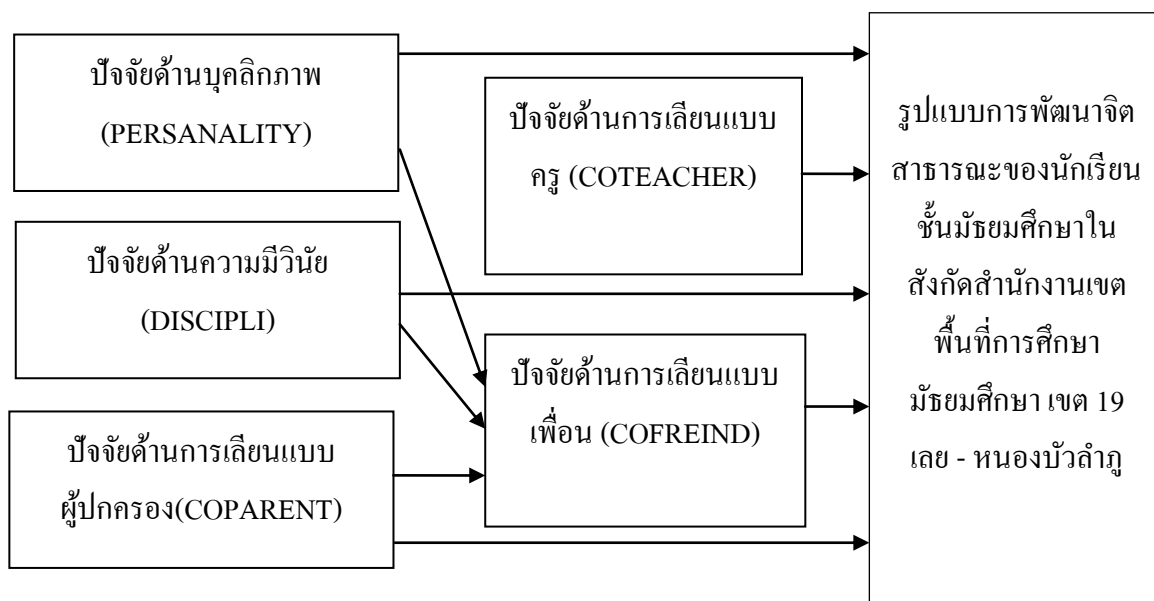
จากตารางที่ 15 พบว่าจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 เลข-หนองบัวลำภู ได้รับผลโดยรวมสูงสุดมาจาก บุคลิกภาพ (PERSONALITY) (0.36) รองลงมา ได้แก่ การเขียนแบบผู้ปกครอง (COPARENT) (0.31) การเขียนแบบครู(COTEACHER) (0.24) ความมีวินัย(DISCIPLINE) (0.17) และ การเขียนแบบเพื่อน (COFREIND) (0.13) ตามลำดับ โดยตัวแปรเชิงสาเหตุทั้ง 5 ตัว ร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของจิตสาธารณะของนักเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงาน

เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 เลข-หนองบัวลำภู ได้ร้อยละ 53 ($R^2 = 0.53$) โดยสามารถจำแนกอิทธิพลดังนี้

1.5.1 อิทธิพลทางตรง พบว่า ตัวแปรที่ส่งอิทธิพลทางตรงต่อจิตสาธารณะของนักเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 เลข - หนองบัวลำภู มากที่สุด ได้แก่ บุคลิกภาพ (PERSONALITY) (0.28) รองลงมา ได้แก่ การเลียนแบบผู้ปกครอง(COPARENT) (0.20) การเลียนแบบครู(COTEACHER) (0.19) การเลียนแบบเพื่อน (COFREIND) (0.13) และ ความมีวินัย(DISCIPLINE) (0.12) ตามลำดับ

1.5.2 อิทธิพลทางอ้อม พบว่า ตัวแปรที่ส่งอิทธิพลทางอ้อมต่อจิตสาธารณะของนักเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 เลข - หนองบัวลำภู มากที่สุด ได้แก่ การเลียนแบบผู้ปกครอง(COPARENT) (0.11) โดยผ่านการเลียนแบบเพื่อน (COFREIND) (0.15) รองลงมา ได้แก่ บุคลิกภาพ (PERSONALITY) (0.08) โดยผ่านการเลียนแบบเพื่อน (COFREIND) (0.11) ส่วนตัวแปรที่เหลือที่ส่งอิทธิพลทางอ้อมต่อจิตสาธารณะของนักเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 เลข - หนองบัวลำภู ใกล้เคียงกัน คือ การเลียนแบบครู (COTEACHER) (0.05) และ ความมีวินัย (DISCIPLINE) (0.05) โดยผ่านการเลียนแบบเพื่อน (COFREIND) (0.06)

ผู้วิจัยจึงได้นำเอาปัจจัยเชิงสาเหตุทั้ง 5 ด้านประกอบด้วย ด้านบุคลิกภาพ (PERSONALITY) ด้านความมีวินัย(DISCIPLINE) ด้านการเลียนแบบผู้ปกครอง (COPARENT) ด้านการเลียนแบบเพื่อน (COFREIND) ด้านการเลียนแบบครู (COTEACHER) ไปพัฒนาเป็นรูปแบบการพัฒนาจิตสาธารณะของนักเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 เลข -หนองบัวลำภู ต่อไป

แผนภาพที่ 6 แบบจำลองปัจจัยที่มีผลต่อ จิตสาธารณะของนักเรียนมัธยมศึกษาในสังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 เลย - นongบัวลำภู

ระยะที่ 2 การสร้างรูปแบบการพัฒนาจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

ผู้วิจัยได้นำผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อจิตสาธารณะของนักเรียน ทั้ง 5 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยด้านบุคลิกภาพ(PERSONALITY) ปัจจัยด้านความมีวินัย(DISCIPLINE) ปัจจัยด้านการเรียนแบบผู้ปกครอง (COPARENT) ปัจจัยด้านการเรียนแบบเพื่อน (COFREIND) ปัจจัยด้านการเรียนแบบครู (COTEACHER) ไปสร้างรูปแบบ มีขั้นตอนดังนี้

1. นำผลการวิเคราะห์ข้อมูล และข้อเสนอแนะที่ได้จากการถอดข้อความในการศึกษาวิจัยในระยะที่ 1 นำมาจัดกลุ่ม (Grouping) สร้างเป็นร่างรูปแบบการพัฒนาจิตสาธารณะของนักเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 เลย-นongบัวลำภู ใช้เป็นร่างรูปแบบในการพิจารณา

2. จัดการประชุมปฏิบัติการ (Workshop) โดยการนำเอารูปแบบจิตสาธารณะของนักเรียนที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้นมา นำเสนอต่อที่ประชุมเชิงปฏิบัติการ (Workshops) โดยเน้นกับกลุ่มที่มีส่วนเกี่ยวข้อง (Stakeholders) ที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย ประกอบด้วย 1) นักวิชาการด้านการศึกษา ที่มีผลงานวิชาการด้านการพัฒนา ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม จำนวน 5 คน 2) ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 5 คน 3) ครูฝ่ายกิจการนักเรียน จำนวน 5 คน 4) ผู้ปกครองนักเรียน จำนวน 5 คน

และ 5) ตัวแทนนักเรียน จำนวน 5 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 25 คน ใช้เวลาในการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการ 1 วัน ในการประชุมเชิงปฏิบัติการร่วมกันวิพากษ์รูปแบบการพัฒนาจิตสาธารณะของนักเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 เลข-หนองบัวลำภู ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น และนำเสนอข้อวิพากษ์และข้อเสนอแนะในการประชุมกลุ่มย่อย (Focus Groups) ของตัวเองมาสรุปและอภิปรายผลทั้งหมดในที่ประชุมใหญ่เพื่อร่วมกันวิพากษ์ (Brain Storming) และนำผลการเสนอแนะมาปรับปรุงเป็นรูปแบบการพัฒนาจิตสาธารณะของนักเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 เลข-หนองบัวลำภู ให้สมบูรณ์ขึ้น โดยมีรายชื่อและตำแหน่งของกลุ่มเป้าหมายในการวิจัย ในระยะที่ 2 ดังนี้

นักวิชาการด้านการศึกษา ที่มีผลงานวิชาการด้านการพัฒนา ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม จำนวน 5 คน ประกอบด้วย

1. นายนิยมชาติ รสโสภา ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์ สพม.19
2. นางวนิดา น้อยมะลิวัน ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์ สพม.19
3. นายอภิชาติ ทรงศิลป์ ตำแหน่ง ผู้แทนจากสำนักวัฒนธรรมจังหวัดเลย
4. นายณัฐจักษ์ชัย เบี้ยวเก็บ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการ ๙ ภูซางใหญ่วิทยาคม
5. พระปลัดสมยศ จนุ ทปชโซโต ตำแหน่ง เลขานุการเจ้าคณะอำเภอ

นากลาง จ.หนองบัวลำภู

ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 5 คน ประกอบด้วย

1. ดร.สุขเกษม พาพินิจ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนนาวังศึกษาวิษ
2. นายสุทัศน์ โกมาร ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการโรงเรียนคำแสนพิทยาสรรค์
3. นางนิรามัย พลสนอง ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนกุดดินจี่พิทยาคม
4. นายมงคลชัย พรหมมาหล้า ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการ โรงเรียน

ยางหล่อพิทยาคาร

5. นายธนกร พันธศรี ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการโรงเรียนกุดดินจี่พิทยาคม

ครูฝ่ายกิจการนักเรียน จำนวน 5 คน ประกอบด้วย

1. นายสมชัย อุณาพรหม หัวหน้าฝ่ายกิจการนักเรียน คำแสนพิทยาสรรค์
2. นายสมควร โสภิพันธ์ ครูฝ่ายกิจการนักเรียน กุดดินจี่พิทยาคม
3. นายชูชาติ เจริญชัยไชสงค์ ครูฝ่ายกิจการนักเรียน ภูซางใหญ่วิทยาคม
4. นายพิทยา วงษ์คำแก้ว ครูฝ่ายกิจการนักเรียนสันติพิทยาสรรค์

5. นายทวิช บุญหนุน ครูฝ่ายกิจการนักเรียนโรงเรียนกุฉินิจัฒพิทยาคม
ผู้ปกครองนักเรียน จำนวน 5 คน ประกอบด้วย

1. นายวิไลศักดิ์ คำพระบาง อาชีพข้าราชการท้องถิ่น
2. นายประสาน เสริมศรีสุวรรณ ผู้ปกครองนักเรียนอาชีพองค์กรเอกชน
3. นายหรรษา ภูวนาดศรีธัญญา ผู้ปกครองนักเรียน อาชีพนักธุรกิจ
4. นายประชา ตันติศรีปริษา ผู้ปกครองนักเรียน อาชีพพนักงานบริษัท
5. นายสะไกร ชัยวงษ์ ผู้ปกครองนักเรียน อาชีพเกษตรกรกรรม

ตัวแทนสถานักเรียน จำนวน 5 คน ประกอบด้วย

1. นายศรวุฒิ นาสีเคน
2. นางสาวมณีรัตน์ ชาติคูมี
3. นางสาวสิรินดา เสดตะกุลชร
4. นางสาวภัทรวดี ปัจจิต
5. นายทินกร จันทอง

3. นำรูปแบบการพัฒนาจิตสาธารณะของนักเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 19 เลข-หนองบัวลำภู ที่ได้จากการประชุมปฏิบัติการ (Workshop) ที่ได้ปรับปรุงแล้วนำเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินรูปแบบเลือกกิจกรรม จำนวน 3 คน ด้วยการให้คะแนนความเหมาะสม 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง (5) เห็นด้วย (4) ไม่แน่ใจ (3) ไม่เห็นด้วย (2) ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง (1) และเลือกรูปแบบกิจกรรมที่มีค่าคะแนนความเห็นชอบตั้งแต่ 3.51 - 5.00 โดยพัฒนาปรับปรุงรูปแบบตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญให้สมบูรณ์ ก่อนที่จะนำไปทดลองใช้ในการวิจัยระยะที่ 3 ต่อไป ผู้เชี่ยวชาญประเมินรูปแบบเลือกกิจกรรม จำนวน 3 คน มีรายชื่อ ดังต่อไปนี้

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุทิน สุขคง อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏเลย
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ยิ่งศักดิ์ คชโคตร อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏเลย
3. ดร.จุฑามาศ ศรีจ้านง อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

1. การสร้างรูปแบบการพัฒนาจิตสาธารณะของนักเรียนมัธยมศึกษา โดยผู้วิจัย

ผู้วิจัยได้นำผลการวิเคราะห์ข้อมูล และข้อเสนอแนะที่ได้จากการถอดข้อความในการศึกษาวิจัยในระยะที่ 1 นำมาจัดกลุ่ม (Grouping) เพื่อนำมาสร้างเป็นร่างรูปแบบการพัฒนาจิต-สาธารณะของนักเรียน ซึ่งจากการวิจัยพบว่าปัจจัยที่มีผลต่อจิตสาธารณะ(PUBLIC MIND) ของนักเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 เลข - หนองบัวลำภู เรียงลำดับมากไปน้อยได้แก่ ปัจจัยด้านบุคลิกภาพ (PERSONALITY) มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลโดยรวม เท่ากับ 0.36 รองลงมา ได้แก่ ปัจจัยด้านการเรียนแบบผู้ปกครอง (COPARENT) มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลโดยรวม เท่ากับ 0.31 ปัจจัยด้านการเรียนแบบครู (COTEACHER) มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลโดยรวม เท่ากับ 0.24 ปัจจัยด้านความมีวินัย (DISCIPLINE) มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลโดยรวม เท่ากับ 0.17 และ ปัจจัยด้านการเรียนแบบเพื่อน (COFREIND) มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลโดยรวม เท่ากับ 0.13 ตามลำดับ

เมื่อศึกษารายละเอียดแต่ละปัจจัย ก็จะเป็นปัจจัยที่เกี่ยวกับการมีจิตสาธารณะจากการศึกษาของ โกวิท ประवालพุกฤษ์ (2540 : 124) เสนอไว้ว่า การพัฒนาการด้านความคิดพัฒนาการด้านความรู้สึก พัฒนาการด้านการกระทำ ให้ไปสู่การมีจิตสาธารณะ ต้องเข้าใจว่ามนุษย์เริ่มรับรู้ด้วยการปฏิสัมพันธ์กับข้อมูลและสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ แล้วนำสิ่งที่รับมานี้เก็บไว้ในสมอง 2 รูปแบบด้วยกัน คือ ถ้าเป็นข้อมูลต่าง ๆ จะเก็บในรูปแบบของความรู้ความจำอีก รูปแบบหนึ่งเป็นตัวอย่างของการกระทำ เป็นท่าทาง ขั้นตอนของการลงมือทำ เมื่อสะสมความรู้ความจำไว้มากแล้วก็นำมาแสดงออกในด้านการคิด คือตอบคำถามเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ ได้ ด้านการกระทำ คือ ทำตามคำถาม ทำตามคำสั่งได้ สภาวะจิตใจของมนุษย์เริ่มต้นด้วยการทำตามสั่งหรือถูกบังคับให้ทำ เมื่อทำแล้วเกิดผล คือ ตอบถูกหรือทำถูก สภาวะจิตใจก็จะค่อย ๆ เปลี่ยนไป เป็นเต็มใจตอบอยากตอบ และในที่สุดก็อาสาที่จะตอบ มีการทำงานเพิ่มเติม ทำเกินที่สั่งหรือทำโดยไม่ต้องสั่งสภาวะจิตใจนี้จะขึ้นอยู่กับความสามารถในการคิด การทำ ถ้าคิดถูกทำถูกจึงจะทำให้สภาวะจิตใจเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดี

ดังนั้นการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่จะให้เกิดจิตสาธารณะจึงมีความสำคัญ สิ่งที่ทำให้ผู้เรียนทำและสิ่งที่ให้ผู้เรียนคิดต้องไม่ห่างจากความสามารถเดิมของเขามากนัก หากยากเกินไปเขาจะทำได้ และเกิดความรู้สึกไม่ติดต่อการเรียน การเรียนการสอนทางด้านความคิดและการกระทำจึงต้องสร้างความรู้สึที่ดีเสมอ การลงมือปฏิบัติจริงคิดจริงเป็นกิจกรรมที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ แต่สิ่งที่สำคัญที่จะทำให้ผู้เรียนลงมือคิดลงมือปฏิบัติจริง คือความเต็มใจ

ความยินดี ความพึงพอใจ ความภาคภูมิใจในการลงมือคิด ลงมือทำ ซึ่งเป็นกุญแจสำคัญที่ช่วยให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพสูง

การพัฒนาจึงเป็นการผสมผสานระหว่างความรู้ความคิด ความรู้ลึกและการกระทำ ซึ่งเริ่มต้นด้วยการพัฒนาเหตุผลเชิงจริยธรรม ทำไปทำไม ทำแล้วมีผลดีผลเสียต่อใคร ใครเป็นตัวประกอบสำคัญของการตัดสินใจว่าจะทำหรือไม่ทำ ฝึกให้ผู้เรียนพัฒนาเหตุผลโดยให้ผู้เรียนประเมินปัญหาเชิงจริยธรรม พัฒนาจากการกระทำเพื่อตนเองเป็นการกระทำเพื่อกลุ่มเพื่อคนอื่น จนถึงทำเพื่อสังคม โดยส่วนรวม เมื่อผู้เรียนพัฒนาเหตุผลไปแล้วก็พัฒนาด้านการกระทำให้การกระทำนั้น ๆ มีผลตอบสนองในทางที่ดี ทั้งจากเพื่อน จากครูและจากสังคมเป็นการแสดงค่านิยมและเหตุผลเชิงจริยธรรมให้ประจักษ์ต่อผู้เรียนเอง กลุ่มจึงมีบทบาทในการพัฒนาค่านิยม เมื่อผู้เรียนปฏิบัติได้แล้วก็ลดการบังคับลง เพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้เหตุผลของตนเอง เป็นการดูกลั่นค่านิยมจากการบังคับภายนอกไปเป็นตัวบังคับภายในด้วยวินัยของตนเอง จุดนี้คือการสร้างวินัยในตนเอง เมื่อผู้เรียนได้ปฏิบัติด้วยตนเองแล้วก็เสริมด้วยการให้ประเมินตนเองอยู่ตลอดเวลาโดยการถามคำถามต่าง ๆ และกระตุ้นให้ยอมรับตนเอง ให้เห็นว่าตนเองมีข้อจำกัด มีจุดเด่นจุดด้อยอย่างไร และต้องเลือกปฏิบัติตามจุดเด่นจุดด้อยของตนเอง ไม่ใช่ทำตามเกณฑ์ของผู้อื่น ต้องใช้เกณฑ์ของตนเองสร้างความพึงพอใจให้กับความสำเร็จของตนเอง อันเป็นการให้รางวัลด้วยตนเอง

จิตพิสัยเป็นลักษณะที่เกี่ยวกับความรู้สึกของบุคคล จึงมีสิ่งเร้าที่จะบอกได้ว่าถูกหรือผิด ไม่สามารถจำแนกออกมาเป็นความรู้สึกที่ถูกต้องหรือไม่ถูกต้องอย่างเด็ดขาดได้ ความรู้สึกจึงมีความหลากหลาย ในด้านระดับและความเข้มข้น ระดับความเข้มข้นของความรู้สึกนี้เองที่เรานำมาใช้ในการจำแนกระดับความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด เรื่องหนึ่งเรื่องใด ปริมาณเกี่ยวกับความรู้สึกจึงไม่เป็นไปตามกฎมีหรือไม่มี แต่จะอยู่ในรูปของมีมาก มีน้อย เป็นระดับต่าง ๆ กันไป ความรู้สึกต่าง ๆ เหล่านั้นนอกจากมีระดับแล้ว ยังมีทิศทางที่เป็นทั้งบวกและลบ เช่น ซื่อสัตย์ เป็นทางบวก คดโกง อิจฉาเป็นทางลบ เป็นต้น คุณสมบัติอีกอย่างหนึ่งของจิตพิสัย คือ เปลี่ยนแปลงได้ง่าย ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ องค์ประกอบอื่น ๆ การที่จะลงสรุปว่าบุคคลมีความรู้สึกอย่างไร จึงต้องมีการตรวจสอบหลาย ๆ ครั้ง หลาย ๆ สถานการณ์ หลาย ๆ เวลา แล้วนำผลการสอบวัดนั้นมาดูว่าเขาแสดงความรู้สึกในระดับใดมากที่สุด ความรู้สึกทั้งหลายจำเป็นต้องแสดงต่อเป้าหรือสิ่งรองรับบางอย่าง เช่น ความรู้สึกต่อคนที่ขยัน คนที่ซื่อสัตย์ การกระทำที่แสดงถึงความรักชาติ สัญลักษณ์ของคุณงามความดีต่าง ๆ ถ้าไม่มีเป้าหมายรองรับ ความรู้สึกของบุคคลก็จะเปลี่ยนแปลงไปอย่างไม่เป็นระบบ

1.1 การพัฒนาจิตสาธารณะของนักเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 เลย-หนองบัวลำภู

รูปแบบนี้จัดทำขึ้นเพื่อเป็นการพัฒนาปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาจิตสาธารณะของนักเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 เลย-หนองบัวลำภู ได้แก่ ปัจจัยด้านบุคลิกภาพ (PERSONALITY) ปัจจัยด้านการเรียนแบบผู้ปกครอง(COPARENT) ปัจจัยด้านการเรียนแบบครู (COTEACHER) ปัจจัยด้านความมีวินัย (DISCIPLINE) ปัจจัยด้านการเรียนแบบเพื่อน (COFREIND) ปัจจัยเหล่านี้เป็นตัวกำหนดพฤติกรรมการแสดงออกเกี่ยวกับจิตสาธารณะของนักเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 เลย-หนองบัวลำภู ที่แสดงออกมา รูปแบบที่ถูกกำหนดขึ้นจะต้องเป็นการพัฒนาปัจจัยภายในตัวนักเรียนที่มีผลต่อจิตสาธารณะ(PUBLIC MIND) เมื่อมีการพัฒนาปัจจัยภายในของนักเรียนเกี่ยวกับปัจจัยทั้ง 5 ด้าน ก็จะส่งผลให้นักเรียนมีการปฏิบัติตนเกี่ยวกับการมีจิตสาธารณะ (PUBLIC MIND) ดีขึ้น ผู้วิจัยจึงได้จัดทำรูปแบบ “การประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาจิตสาธารณะของนักเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 เลย-หนองบัวลำภู” โดยมีทิศทางการพัฒนา แสดงในตารางที่ 16

ตารางที่ 16 ทิศทางการพัฒนาจิตสาธารณะของนักเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 เลย-หนองบัวลำภู

ปัจจัย	ทิศทางการพัฒนาปัจจัย
1.ปัจจัยด้านบุคลิกภาพ (PERSONALITY)	การพัฒนาตนเอง เพื่อให้เกิดความมั่นใจ การตัดสินใจในการจิตสาธารณะที่เหมาะสม ถูกต้อง และน่ายกย่องชมเชย เป็นตัวอย่างที่ดี
2.ปัจจัยด้านการเรียนแบบผู้ปกครอง(COPARENT)	กำหนดทิศทางการเรียนแบบผู้ปกครอง การรับการอบรมสั่งสอน การรับแบบอย่างในการมีจิตสาธารณะ
3.ปัจจัยด้านการเรียนแบบครู (COTEACHER)	กำหนดทิศทางการเรียนแบบครู การรับการสร้างแรงบันดาลใจจากครู การรับแบบอย่างในการเห็นคุณค่าและการเสียสละเพื่อส่วนรวม

ปัจจัย	ทิศทางการพัฒนาปัจจัย
4. ปัจจัยด้านความมีวินัย (DISCIPLINE)	สร้างแนวคิด สร้างทัศนคติ ในการครองตนเกี่ยวข้องกับจิตสาธารณะ (Public Mind)
5. ปัจจัยด้านการเลียนแบบเพื่อน (COFREIND)	กำหนดทิศทางในการเลียนแบบเพื่อนเกี่ยวกับการมีจิตสาธารณะที่เหมาะสม ถูกต้อง และเป็นแบบอย่างที่ดี

ในการที่จะพัฒนานักเรียนระดับมัธยมในโรงเรียนมัธยมศึกษา ให้นักเรียนมีความรู้ คู่การเกิดการคิด เกิดปัญญา และมีเจตคติที่จะพัฒนาตนเองก็เพื่อที่จะช่วยลดปัญหาและร่วมการพัฒนาไปกับเครือข่ายอื่น ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพด้วย ผู้วิจัยจึงได้ นำเสนอรูปแบบการพัฒนา ตามปัจจัยที่ส่งผลต่อจิตสาธารณะของนักเรียน โดยมีขั้นตอนการดำเนินงานดังนี้

1. การยกร่างรูปแบบการพัฒนาจิตสาธารณะของนักเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 เลย-หนองบัวลำภู โดยจัดทำโครงการจัดการอบรมให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะของปัจจัยเชิงสาเหตุ แล้วนำเสนอให้ผู้ทรงคุณวุฒิที่จะเข้าร่วมประชุมวิพากษ์รูปแบบได้อ่านล่วงหน้าก่อนการประชุมประมาณ 1-2 สัปดาห์

2. การนำเสนอรูปแบบพัฒนาจิตสาธารณะของนักเรียนมัธยมศึกษา เบื้องต้นเพื่อวิพากษ์รูปแบบที่สร้างขึ้นและให้คำแนะนำ โดยการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการ (Workshop) ผู้เข้าร่วมประชุม ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญ นักวิชาการและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง จำนวน 25 คน ผู้วิจัยแบ่งให้หนึ่งเป็นกลุ่มย่อย และร่วมกันวิพากษ์รูปแบบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และนำเสนอผลการพิจารณาในการประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group) ของตัวเอง แล้วนำข้อสรุปมาอภิปรายผลในที่ประชุมใหญ่

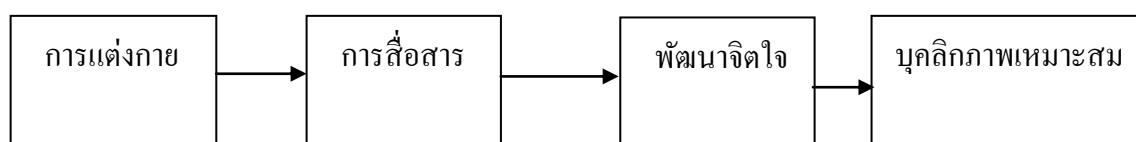
3. นำผลการเสนอแนะมาปรับปรุงรูปแบบการพัฒนาจิตสาธารณะของนักเรียนมัธยมศึกษา ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน คัดเลือกรูปแบบการพัฒนาก่อน เพื่อนำไปทดลองใช้ในการวิจัยระยะที่ 3 ต่อไป

ผู้วิจัยใช้แนวคิดทฤษฎีและการวิจัยที่นิยามจิตสาธารณะของนักเรียน ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้นำปัจจัยที่จะต้องพัฒนา ซึ่งจากการวิจัยระยะที่ 1 พบว่าปัจจัยที่มีผลต่อจิตสาธารณะของนักเรียน ได้แก่ ปัจจัยด้านบุคลิกภาพ (PERSONALITY) ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพล

โดยรวม เท่ากับ 0.36 เป็นปัจจัยที่ต้องได้รับการพัฒนาเป็นลำดับแรก และพัฒนาปัจจัยที่มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลโดยรวม ลำดับน้อยลงต่อเนื่องกันไป

1. การพัฒนาด้านบุคลิกภาพ (PERSONALITY) (ปัจจัยที่ 1)

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยด้านบุคลิกภาพ(PERSONALITY) มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลโดยรวม เท่ากับ 0.36 ผู้วิจัยจัดทำรูปแบบ โดยให้มีการอบรม ฝึกปฏิบัติและนำไปเป็นแนวทาง ในการพัฒนาความสามารถด้านบุคลิกภาพเพื่อให้เกิดการพัฒนาจิตสาธารณะของนักเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 เลย -หนองบัวลำภู มีดังนี้

แผนภาพที่ 7 การพัฒนาบุคลิกภาพของนักเรียนมัธยมศึกษา

รูปแบบการพัฒนาบุคลิกภาพของนักเรียนเบื้องต้น ประกอบด้วย

- 1.1 การให้ความรู้เพื่อรองรับการพัฒนาบุคลิกภาพ เพื่อสร้างแนวคิดเกี่ยวกับการกระตุ้นให้เกิดความภาคภูมิใจ
- 1.2 แนะนำ การใช้วาจาที่เหมาะสม เพื่อสร้างสัมพันธ์ ไม่ตรีกับเพื่อนนักเรียน และผู้ใกล้ชิด และการฝึกแสดงบทบาทสมมติ
- 1.3 การเข้าร่วมกิจกรรม เพื่อสร้างความตระหนัก สร้างจิตสำนึกที่ดีต่อผู้อื่น
- 1.4 การประเมินผล โดยการสังเกตจากการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม การอภิปราย และการแสดงออก

การพัฒนาบุคลิกภาพของนักเรียนมัธยมศึกษา

หลักการและเหตุผล

บุคลิกภาพ เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากภายในความคิด จิตใจของบุคคล แสดงออกเป็นความรู้สึกลึกซึ้ง สะท้อนออกมาผ่านทางรูปร่าง หน้าตา กิริยามารยาท การแต่งกายที่เหมาะสม

ในสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ของสังคม ดังนั้นกิจกรรมในการพัฒนาอันดับต้นต้นจึงเป็นการพัฒนาบุคลิกภาพทั้งภายนอกและภายใน การพัฒนาบุคลิกภาพมีผลต่อการปฏิบัติงานเป็นอย่างยิ่ง เพราะนักเรียน เป็นบุคคล ที่จะสร้างมีบทบาทในการเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพ ซึ่งเป็นสิ่งที่ดี

วัตถุประสงค์

เพื่อให้ให้นักเรียนผู้เข้ารับการอบรมมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีบุคลิกภาพที่ดี มีสำนึกที่ดี มีคำพูดที่สร้างสรรค์ มีการแต่งกายที่เหมาะสมกับกิจกรรมทางสังคม

เป้าหมาย

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนกุศลินจีพิทยาคม ที่เป็นกลุ่มทดลอง
จำนวน 49 คน

หลักสูตร

การจัดอบรมให้ความรู้ และกิจกรรมกลุ่ม การสร้างแนวคิดเกี่ยวกับการกระตุ้นให้เกิดการมีบุคลิกที่ดี และเหมาะสม

หลักสูตรในการฝึกอบรม แยกเป็นหัวข้อ ดังนี้

- กิจกรรมที่ 1 ความรู้ด้านการพัฒนาการแต่งกายอย่างเหมาะสม
- กิจกรรมที่ 2 การสื่อสารที่ดี
- กิจกรรมที่ 3 การสร้างบุคลิกภาพภายใน

รายละเอียด กิจกรรมที่ 1 “การแต่งกายอย่างเหมาะสม” (3 ชั่วโมง)

แนวคิด

การแต่งกาย เป็นการเสนอให้ผู้พบเห็นได้ทราบว่า เราเป็นใคร

จุดประสงค์ ๒

เพื่อให้ ๕ ผู้ ๕ เข้ารับการฝึกอบรมแต่งกายเหมาะสม แสดงถึงเป็นผู้มีบุคลิกภาพที่ดี

การดำเนินกิจกรรม

1. วิทยากรให้ความรู้เรื่อง ๒ เครื่องแต่งกาย ๕ ผู้เข้ารับการอบรม
2. แนะนำวิธีการแต่งกาย
3. ให้สมาชิกกลุ่มดำเนินการทดสอบ ตรวจสอบการแต่งกายให้ถูกต้อง

การวัดและประเมินผล

สังเกตความร่วมมือของสมาชิกภายในกลุ่ม การแต่งกายที่ถูกต้อง

รายละเอียด กิจกรรมที่ 2 “การสื่อสารที่ดี” (3 ชั่วโมง)

แนวคิด

การสื่อสาร โดยเฉพาะการพูด เป็นการเสนอความต้องการของมนุษย์ ที่ได้รับการตอบสนองจากบุคคลอื่น มากที่สุด

จุดประสงค์ ๒

เพื่อให้ นักเรียนผู้ เข้ารับการฝึกอบรม ได้ฝึกการพูดที่เหมาะสม กับกิจกรรมที่ได้รับ มอบหมาย

สื่อที่ใช้

1. การนำเสนอเหตุการณ์ สถานที่ บุคคล เพื่อพัฒนาลักษณะการพูดที่เหมาะสม ฝึกปฏิบัติโดยการนำเสนอ เรื่องจากผู้ร่วมอบรม ที่หน้าชั้น ฝึกปฏิบัติจริง ในกิจกรรมที่ได้รับ มอบหมาย

2. สื่อตัวอย่างภาพยนตร์สั้น โฆษณา เรื่องความสำคัญของการพูด

การประเมินผล

ประเมินผลโดยวิทยากร และเพื่อนผู้เข้าร่วมอบรม

วิทยากร

1. พระครูปลัด สมยศ จนุทปชฺโชโต เลขานุการเจ้าคณะ อ.นาตาล จ.หนองบัวลำภู
2. ดร.ณัฐศรี ศรีจันทร์แก้ว ปรัชญาคุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์วิทยาศาสตรจารย์การพัฒนา

ผู้รับผิดชอบโครงการ นายนรินทร์ คุณเมือง ผู้วิจัย

สถานที่ฝึกอบรม ณ ห้องประชุมกาญจนาภิเษก โรงเรียนกุดดินจี่พิทยาคม จ.

หนองบัวลำภู

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

นักเรียนผู้เข้ารับการอบรมมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีบุคลิกภาพที่ดี และการแต่งกายที่เหมาะสมกับกิจกรรม เพื่อการทำงานร่วมกับผู้อื่น และมีเครื่องแบบ เครื่องแต่งกายที่แสดงถึงการทำงานที่เป็นทีม

รายละเอียด กิจกรรมที่ 3 “การสร้างบุคลิกภาพภายใน” (3 ชั่วโมง)

แนวคิด

การสร้างความตระหนักเพื่อให้บุคลิกภาพภายในได้รับการพัฒนา เป็นการกระตุ้น ให้เกิดการพัฒนามีผลลัพธ์มากยิ่งขึ้น ซึ่งเป็นการระเบิดจากภายในจิตใจของมนุษย์

จุดประสงค์ เพื่อให้ นักเรียน ผู้ เข้ารับการฝึกอบรม ได้ กระตุ้นจากภายในที่
เหมาะสม

สื่อที่ใช้

การฟังการบรรยายจากนักพูดเพื่อสร้างจิตสำนึกที่ดีจากภายใน

การประเมินผล

ประเมินผล โดยผู้วิจัย และเพื่อนผู้เข้าร่วมอบรม

วิทยากร

คุณอรพิมพ์ รักษาผล เขียวชนิดีเด่นระดับประเทศ นักพูดสร้างจิตสำนึกของเยาวชน

ผู้รับผิดชอบโครงการ

กองอำนวยการรักษาความสงบ จ.หนองบัวลำภู ร่วมกับ สพม. 19

สถานที่ฝึกอบรม

ณ ห้องประชุมศาลากลาง จ.หนองบัวลำภู

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

นักเรียนผู้เข้ารับการอบรมมีความรู้ ความเข้าใจ มีความตระหนักในการเห็นคุณค่า
เกี่ยวกับการมีบุคลิกภาพภายใน มีความรักสถาบัน ทำงานร่วมกับผู้อื่น และการทำงานเป็นทีม

2. การพัฒนาด้านการเลียนแบบผู้ปกครอง (COPARENT) (ปัจจัยที่ 2)

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยด้านการเลียนแบบผู้ปกครองในการมีจิตสาธารณะ
(COPARENT) มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลโดยรวมเท่ากับ 0.31 ผู้วิจัยจัดทำรูปแบบโดยให้มีการ
ประชุม อบรม ฝึกปฏิบัติและนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาการเลียนแบบผู้ปกครองในการมี
จิตสาธารณะ ดังนี้

การพัฒนาการเลียนแบบผู้ปกครอง เบื้องต้นประกอบด้วย

1. การสร้างแนวคิดเกี่ยวกับการเลียนแบบผู้ปกครอง

สร้างเจตคติทางบวก และเตรียมความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเลียนแบบผู้ปกครองในการมีจิต
สาธารณะ

2. ฝึกการรับรู้ด้วยวิธีการเรียนรู้การพัฒนามุคผลและทีมงาน (Life
Position) ความเข้าใจเกี่ยวกับ Life Position เพื่อการทำงานเป็นทีม ด้วยรูปแบบสามขั้นตอน
ของ Kurt Lewin ประกอบด้วย การละลายพฤติกรรม การเปลี่ยนแปลง และการดำรงพฤติกรรม
ใหม่

3. ประเมินผล เป็นการประเมินผลการพัฒนาการเปลี่ยนแปลง
 ผู้ปกครอง โดยการสังเกตการเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรม การมีส่วนร่วมอภิปราย
 ผู้วิจัยได้สร้างกิจกรรมการพัฒนาการเปลี่ยนแปลงผู้ปกครอง ดังนี้

การพัฒนาการเปลี่ยนแปลงผู้ปกครอง

หลักการและเหตุผล

สถาบันครอบครัวมีความสำคัญเป็นอันดับแรกของมนุษย์ ครอบครัวคือต้นแบบ
 ของบุคคลทั้งภายในและภายนอก ครอบครัวคือสภาพแวดล้อมแห่งแรกของมนุษย์ที่สัมผัส
 โลก และมีชีวิตดำรงในสังคม พฤติกรรมของบุคคล มีผลมาจากปัจจัยสภาพแวดล้อมเป็นส่วน
 ใหญ่ ครอบครัวทำหน้าที่อบรม และสร้างต้นแบบที่เหมาะสมให้กับสมาชิกให้เรียนรู้จักการ
 ตัดสินใจ การอยู่ร่วมกันกับผู้อื่น ได้อย่างมีความสุข

วัตถุประสงค์

เพื่อให้ผู้ปกครองมีความรู้ความเข้าใจ ความตระหนักในการเป็นแบบอย่างที่เหมาะสม
 และนักเรียนได้เลียนแบบอย่างจากผู้ปกครองในสิ่งที่ถูกต้อง และเหมาะสม

เป้าหมาย

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนกุศลดิณจีพิทยาคม เป็นกลุ่มทดลอง จำนวน 49 คน

วิทยากร

1. พระครูปลัด สมยศ จันทปชฺโชโต เลขานุการเจ้าคณะ อ.นากลาง จ.หนองบัวลำภู
2. ดร.ณัฐศรี ศรีจันทร์แก้ว ปรึกษาคณะผู้บริหารพัฒนา

หลักสูตร

บรรยาย และกิจกรรม

รายละเอียด กิจกรรมที่ 1 วิเคราะห์และเลือกบุคคลต้นแบบ (3 ชั่วโมง)

ชื่อกิจกรรม วิเคราะห์และเลือกบุคคลต้นแบบ

แนวคิด

พฤติกรรมของบุคคลเกิดจากการปะทะสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและสิ่งแวดล้อม
 โดยที่มนุษย์จะเลียนแบบตัวแบบ โดยอาศัยการสังเกตพฤติกรรมของตัวแบบ รวมถึง
 การสังเกตการตอบสนองและปฏิกิริยาต่าง ๆ ของตัวแบบซึ่งมีเกณฑ์ในการเลือกบุคคลต้นแบบ
 ให้พิจารณาสิ่งเหล่านี้ประกอบ

1. เป็นใคร
2. สภาพแวดล้อมของบุคคลต้นแบบเป็นอย่างไร
3. ผลที่เกิดขึ้นจากการกระทำของบุคคลต้นแบบ
4. คำบอกกล่าวเกี่ยวกับบุคคลต้นแบบ
5. ความน่าเชื่อถือของบุคคลต้นแบบ

วัตถุประสงค์

1. ผู้ปกครองอธิบายหลักและมีความตระหนักในการเป็นบุคคลต้นแบบได้
2. นักเรียนอธิบายหลักและตระหนักถึงการรับแบบอย่างที่ดีจากผู้ปกครอง

สื่อ/อุปกรณ์ ภาพยนตร์สั้นค่านิยมไทย 12 ประการ และใบงาน

วิธีการดำเนิน

1. ขั้นนำ

พูดคุยกันถึงแนวทาง ความสำคัญ ในการพิจารณาว่าใครคือบุคคลต้นแบบที่ดี

2. ขั้นดำเนินการ

1. วิทยากรนำผู้ปกครองปฐมนิเทศเพื่อพัฒนาจิตสาธารณะ และบรรยาย
2. ให้นักเรียนเลือกบุคคลและพฤติกรรมด้านจิตสาธารณะต้นแบบที่นักเรียน

อยากเลียนแบบในครอบครัวที่คิดว่าเหมาะสมกับนักเรียนมากที่สุด มา 1 คน

3. ตอบคำถามในใบงาน และรายงานให้เพื่อนและครูทราบ

3. ขั้นสรุป

แนวทางในการวิเคราะห์บุคคลต้นแบบเพื่อเลือกมาเป็นแบบในการเลียนแบบ

การประเมินผล ผลการดำเนินการจากใบงาน

ใบงาน

1. แม่แบบที่นักเรียนเลือก คือ
2. เหตุใดจึงเลือกบุคคลในข้อ 1 มาเป็นตัวแบบเพื่อเลียนแบบพฤติกรรม
3. นักเรียนมีเกณฑ์ในการพิจารณาเพื่อเลือกเป็นบุคคลต้นแบบอย่างไร
4. บุคคลต้นแบบที่นักเรียนเลือกมานั้นมีคุณสมบัติด้านการมีจิตสาธารณะให้กับ

ตนเองอย่างไร

ผู้รับผิดชอบโครงการ นายนรินทร์ คุ้มเมือง ผู้วิจัย

สถานที่ฝึกอบรม ณ ห้องประชุมกาญจนาภิเษก โรงเรียนกุศลินจีพิทยาคม

จ.หนองบัวลำภู

3. การพัฒนาด้านการเรียนแบบครู (COTEACHER) (ปัจจัยที่ 3)

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยด้านการเรียนแบบครู (COTEACHER) มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลโดยรวม เท่ากับ 0.24 ผู้วิจัยจัดทำรูปแบบโดยให้มีการอบรม ฝึกปฏิบัติและนำไปเป็นแนวทาง ในการพัฒนาความสามารถด้านการเรียนแบบครู (COTEACHER) มีดังนี้

รูปแบบการพัฒนาการเรียนแบบครู (COTEACHER) เบื้องต้น ประกอบด้วย

1. สร้างแนวคิดในการกระตุ้นให้เกิดความคิด สร้างเจตคติทางบวก
2. กระบวนการสร้างความคิด เพื่อการตัดสินใจ เรียนแบบ
3. ประเมินผล เป็นการประเมินผลการพัฒนาการเรียนแบบ

ตามแบบกิจกรรม โดยการสังเกตจากการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม การมีส่วนร่วมอภิปรายและการแสดงออก

ผู้วิจัยได้สร้างกิจกรรมการพัฒนาการเรียนแบบครู (COTEACHER) ของนักเรียน ดังนี้

การพัฒนาการเรียนแบบครู (COTEACHER)

หลักการและเหตุผล

นักเรียนมัธยมศึกษาซึ่งอยู่ในวัยรุ่นเป็นวัยที่อยากรู้อยากลอง เรียนแบบบุคคลที่มีความรู้ความสามารถหรือมีความโดดเด่น นักเรียนจึงมักเรียนแบบครูเป็นตัวอย่าง เพราะครูเป็นบุคคลที่นักเรียนให้การยอมรับ ฉะนั้นพฤติกรรมครูมีความสำคัญมาก ถ้านักเรียนเรียนแบบพฤติกรรมที่มีจิตสาธารณะของครูได้ก็จะส่งผลต่อการพัฒนาจิตสาธารณะเป็นอย่างมาก

วัตถุประสงค์

เพื่อให้ให้นักเรียนได้รับความรู้ ความเข้าใจ และความตระหนักในการเรียนแบบครู

เป้าหมาย

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนกุศลินจีพิทยาคม ที่เป็นกลุ่มทดลอง

จำนวน 49 คน

วิทยากร

นางแสงสุรีย์ รัตนกิจ ครูชำนาญการพิเศษ หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

โรงเรียนกุศลินจีพิทยาคม สพม.19 เลข-หนองบัวลำภู

หลักสูตร บรรยาย และกิจกรรม จำนวน 3 ชั่วโมง

รายละเอียด กิจกรรมที่ 1 บุคคลต้นแบบ ครูดีมีจิตสาธารณะ

ชื่อกิจกรรม บุคคลต้นแบบ ครูดีมีจิตสาธารณะ

แนวคิด

บุคคลต้นแบบ หมายถึง สิ่งที่เป็นแบบอย่างที่ดีเป็นบรรทัดฐาน เป็นแบบ หรือเป็นแนวทางในการเปรียบเทียบและเป็นแบบอย่างในการเลียนแบบ และบุคคลที่จะเป็นแบบที่ดี ต้องมีคุณสมบัติดังนี้ประสบความสำเร็จในการเรียน หรือการทำงานในหน้าที่ของตน

1. ได้รับการยอมรับจากสังคมว่ามีความประพฤติดี เป็นคนดี
2. มีความเหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของพฤติกรรมที่ต้องการเลียนแบบ

เรื่อง บุคคลที่เด็กและเยาวชนเลียนแบบ

บุคคลที่เด็กและเยาวชนเลียนแบบนั้นจะเริ่มต้นจากคนที่ใกล้ชิดที่สุด แล้วย่อย ๆ ห่างออกไปจากตัวเด็กและเยาวชนตามพัฒนาการทางสังคมของเขา ซึ่งสามารถแบ่งออกได้ดังนี้

1. เลียนแบบจากพ่อแม่และครูในช่วงเด็กเริ่มเลียนแบบนั้นเริ่มต้นจากคนใกล้ชิดที่สุด คือ พ่อ แม่ ซึ่งหมายถึง ผู้ปกครองและผู้ที่เกี่ยวข้องดูแลเด็กแทนพ่อแม่เมื่อ เด็กเติบโตขึ้น
 2. เลียนแบบจากตัวแบบที่เด็กและเยาวชนชอบ เป็นตัวแบบที่ก่อให้เกิดความพอใจให้แก่เด็กอาจเป็นเพื่อนและบุคคลแวดล้อมเขาอยู่
 3. เลียนแบบจากตัวแบบที่ตรงกับความสนใจ
 4. เลียนแบบผู้ที่กล้าหาญของตน ตัวแบบอาจมาจากเรื่องจริงหรือไม่จริงก็ได้
- ตัวแบบเหล่านี้มักจะเป็น บุคคลที่อายุมากกว่า
5. เลียนแบบจากตัวละคร ซึ่งเป็นตัวละครในนิยาย ในภาพยนตร์ หรือสื่อต่าง ๆ

แนวทางในการเลือกแม่แบบ

1. แม่แบบนั้นต้องมีคุณสมบัติตามที่เรากำลังต้องการเลียนแบบชัดเจน
2. พฤติกรรมที่แม่แบบกระทำนั้นมีความชัดเจนและแสดงออกอย่างสม่ำเสมอ
3. เป็นบุคคลที่ผู้เลียนแบบรู้สึกดีหรือชื่นชอบ
4. พฤติกรรมที่แม่แบบแสดงออกมาต้องไม่ซับซ้อนจนเลียนแบบได้ยาก

วัตถุประสงค์

1. ระบุนุ้คุณลักษณะของแม่แบบที่ดีได้
2. บอกแนวทางในการหาแม่แบบที่ควรนำมาเป็นแบบอย่างความประพฤติได้

สื่อ/อุปกรณ์ ได้แก่ ภาพยนตร์สั้นเรื่องครู วิดีทัศน์ค่ายจิตอาสาของครูแสงสุรีย์ รัตนกิจ

ระยะเวลาดำเนินการ 3 ชั่วโมง

วิธีการดำเนิน

1. ชำนาญ

ครูแสดงสุริย์และนักเรียนพูดคุยกันถึงบุคคลที่นักเรียนชื่นชอบ หรือคนที่เป็นต้นแบบที่นักเรียนอยากเลียนแบบหรืออยากเป็นแบบบุคคลผู้นั้น

2. ชำนาญดำเนินการ

2.1. บรรยายให้นักเรียนฟังเรื่องประสบการณ์การทำงาน และชีวิตรวมทั้งแรงบันดาลใจที่ส่งผลให้ทำงานเพื่อส่วนรวมได้ประสบความสำเร็จ

2.2 บอกแนวทางในการหาแม่แบบที่ควรนำมาเป็นแบบอย่างความประพฤติ

2.3 ร่วมกันอภิปรายถึงการมีจิตสาธารณะที่แม่แบบส่วนใหญ่มีเหมือนกัน

3. ชำนาญสรุป

บุคคลต้นแบบที่ดีควรมีคุณสมบัติเป็นอย่างไร

การประเมินผล

1. การหาแม่แบบ
2. การวิเคราะห์ในใบงาน

ใบงาน

ให้นักเรียนหาแม่แบบที่ประสบความสำเร็จหรือได้รับการยอมรับจากสังคมที่นักเรียนชื่นชอบ โดยเลือกจากหัวข้อต่อไปนี้มา 1 ข้อ แล้วตอบคำถามด้านล่าง

- ก. ครูมีสุขภาพดี/ผิวพรรณดี
- ข. ครูที่ได้รับการยอมรับว่าเป็นที่รักของครอบครัว/ช่วยเหลือครอบครัว
- ค. ครูที่ประสบความสำเร็จด้านการเรียน
- ง. ครูที่ประสบความสำเร็จด้านกรงาน (งานที่นักเรียนอยากเป็นในอนาคต)

ระบุ.....

- จ. ครูที่ได้ชื่อว่าเป็นที่น่าเชื่อถือในสังคม พุดอะไรออกไปใคร ๆ ก็ยอมรับ
- ฉ. ครูนักกีฬาที่เก่ง (ให้ระบุกีฬาที่นักเรียนชอบ)

1. ข้อที่เลือกคือ
2. มีใครบ้างที่ประสบความสำเร็จหรือได้รับการยอมรับในข้อ 1
3. จากข้อ 2 แม่แบบที่นักเรียนเลือกมาแต่ละคนมีเคล็ดลับอะไรบ้างที่ทำให้ตนเองได้รับการยอมรับหรือประสบความสำเร็จในเรื่องนั้น ๆ
4. จากเคล็ดลับดังกล่าวของแม่แบบแต่ละคนมีคุณสมบัติใดบ้างที่เกี่ยวกับการพัฒนาจิตสาธารณะของตนเอง

ผู้รับผิดชอบโครงการ นายนรินทร์ คุณเมือง ผู้วิจัย

สถานที่ฝึกอบรม

ณ ห้องประชุมกาญจนาภิเษก โรงเรียนกุศลินจีพิทยาคม จ.หนองบัวลำภู

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนสามารถเลือกการเขียนแบบครูได้อย่างถูกต้อง
2. นักเรียนได้รับการสร้างแรงบันดาลใจในการมีจิตสาธารณะ

รายละเอียด กิจกรรมที่ 2 “เราจะเป็นเหมือนคุณครู”

ชื่อกิจกรรม เราจะเป็นเหมือนคุณครู

แนวคิด

บุคคลต้นแบบ หมายถึง สิ่งที่เป็นแบบอย่างที่ดีเป็นบรรทัดฐาน เป็นแบบ หรือเป็นแนวทางในการเปรียบเทียบและเป็นแบบอย่างในการเขียนแบบ และบุคคลที่จะเป็นแบบที่ดี ต้องมีคุณสมบัติดังนี้ประสบความสำเร็จในการเรียน หรือการทำงานในหน้าที่ของตน

1. ได้รับการยอมรับจากสังคมว่ามีความประพฤติดี เป็นคนดี
2. มีความเหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของพฤติกรรมที่ต้องการเขียนแบบ

วัตถุประสงค์

1. จัดกิจกรรมเพื่อส่วนรวมได้

สื่อ/อุปกรณ์

ป้ายไว้นิลเชิฐชวนการออกค่ายจิตอาสาของครูแสงสุรีย์ รัตนกิจ

ระยะเวลาดำเนินการ 3 ชั่วโมง

วิธีการดำเนิน

1. ขั้นนำ

ครูแสงสุรีย์และเจ้าอาวาสวัดศิริบุญธรรม ผู้นำกลุ่มคนหัวใจสิงห์ ซึ่งเป็นกลุ่มที่จัดค่ายจิตอาสาช่วยเหลือผู้สูงอายุ ไกลและขาดแคลนสิ่งของ ได้เชิญชวนนักเรียนให้มีส่วนร่วมในค่ายฯครั้งนี้โดยการบริจาคสิ่งของช่วยกันและร่วมเดินทางออกค่ายฯ

2. ขั้นดำเนินการ

2.1. ตั้งกล่อ่งและนักเรียนโดยกลุ่มทดลองเป็นแกนนำในการเชิญชวนและรับบริจาคเพื่อมีส่วนร่วมในค่ายฯครั้งนี้

2.2 ร่วมกันนำสิ่งของที่รับบริจาคจัดกิจกรรมหน้าเสาธงเพื่อมอบให้กับกลุ่มคนหัวใจสิงห์นำไปออกค่ายจิตอาสาที่จังหวัดเลย

3. ขั้นสรุป

นักเรียนสร้างเครือข่าย สร้างกลุ่มติดต่อสื่อสารผ่านกลุ่มเฟสบุค กลุ่มไลน์ และตั้งแกนนำเพื่อจัดค่ายจิตอาสาของโรงเรียน

การประเมินผล

1. การสังเกต
2. การอภิปรายร่วมกับนักเรียน

ผู้รับผิดชอบโครงการ นายนรินทร์ คุณเมือง ผู้วิจัย

สถานที่ฝึกอบรม โรงเรียนกุศลินจีพิทยาคม จ.หนองบัวลำภู

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนสามารถจัดกิจกรรมเลียนแบบครูในการมีจิตสาธารณะ
2. นักเรียนได้รับการสร้างแรงบันดาลใจในการมีจิตสาธารณะ

4. การพัฒนาการมีวินัย (DISCIPLINE) (ปัจจัยที่ 4)

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยด้านความมีวินัย (DISCIPLINE) มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลโดยรวมเท่ากับ 0.17 ผู้วิจัยได้สร้างกิจกรรม โดยให้มีการอบรม ฝึกปฏิบัติและนำไปเป็นแนวทาง ในการพัฒนาการมีวินัย เพื่อให้เกิดการมีจิตสาธารณะของนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษา มีดังนี้

การพัฒนาการมีวินัย ของนักเรียน

หลักการและเหตุผล

เยาวชน เป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณค่าของประเทศชาติ เป็นบุคคลที่อนาคตจะเข้าไปใช้ชีวิตในสังคมต่อไปโดยอยู่ภายใต้กฎหมายของประเทศ ประชาชนจะต้องเป็นคนมีคุณภาพ มีระเบียบวินัย ซื่อสัตย์สุจริต จึงจะทำให้สังคมสงบสุขได้ ซึ่งการจะเป็นประชากรของประเทศชาติที่ดีในอนาคตได้นั้น จะต้องได้รับการอบรม เรียนรู้และปลูกฝังระเบียบ วินัย และความประพฤติ เพื่อให้เป็นพลเมืองดีตั้งแต่เป็นนักเรียน ดังนั้นการพัฒนาจิตสาธารณะของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา ในปัจจัยด้านการมีวินัยของนักเรียน จึงจำเป็นอย่างยิ่ง ที่จะต้องจัดการศึกษาด้านวิชาการควบคู่ไปกับการศึกษาด้านคุณธรรมจริยธรรมความมีวินัย

วัตถุประสงค์

เพื่อเสริมสร้างให้นักเรียนมีความรู้ที่ถูกต้องในเรื่องวินัย

กิจกรรมในการฝึกอบรม แยกเป็นหัวข้อ ดังนี้

กิจกรรมที่ 1 รู้เรื่องวินัย (3 ชั่วโมง)

รายละเอียด กิจกรรมที่ 1 “รู้เรื่องวินัย”

การดำเนินงาน

1. จัดการประชุมเชิงปฏิบัติการ
2. จัดกิจกรรมการให้ความรู้
3. ดำเนินการอบรมเชิงปฏิบัติการ ตามหัวข้อ วัตถุประสงค์และขั้นตอนที่กำหนด

เป้าหมาย

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนกุศลินจีพิทยาคม จำนวน 49 คน

วิทยากร

1. นายทวิช บุญหนุน หัวหน้าฝ่ายปกครอง โรงเรียนกุศลินจีพิทยาคม
2. ดาบตำรวจ ดร. ไหวพจน์ อินทนิล หัวหน้างานจราจรสถานีตำรวจอำเภอป่าโมก

หลักสูตร

บรรยาย (Lecture) และเล่นกิจกรรม จำนวน 3 ชั่วโมง อบรมเรื่องการมีวินัย

หัวข้อ	จุดประสงค์	การปฏิบัติ
1. ความรู้เรื่องวินัย	- เพื่อให้นักเรียนทราบสาเหตุของการมีวินัยในโรงเรียน - เพื่อให้นักเรียนทราบถึงอันตรายและผลกระทบของการไม่มีวินัย - เพื่อให้นักเรียนเกิดความตระหนัก และเจตคติที่จะปฏิบัติให้ถูกต้องตามระเบียบวินัยของโรงเรียน	- จัดเตรียมสื่อการสอนและเนื้อหาที่พอเพียงและง่ายต่อการเข้าใจ - กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ - มีการทดสอบก่อนการอบรม - มีการทดสอบหลังการอบรม - กิจกรรมแข่งขันการตอบคำถามเพื่อเป็นการสร้างความสนใจ
2. จริยธรรมการมีวินัย -ด้านการแต่งกาย -ด้านตรงต่อเวลา -ความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย	- เพื่อให้นักเรียนทราบวิธีการปฏิบัติที่ถูกต้องตามจริยธรรมการมีวินัย สามารถประเมินตนเองได้	- แบ่งกลุ่มฝึกปฏิบัติ

การประเมินผล

ประเมินจากการสังเกต และการสอบถาม

รายละเอียด กิจกรรมที่ 2 “ช่วยพี่สู่งหน้าชั่วโมง)

- จัดที่ให้ ๕ นักเรียนนั่ง เป็นตัวอยู่ หรือ ครึ่งวงกลม
- ขออาสาสมัคร 1 คน จากผู้ ๕ เข้าอบรมที่ ๕ นอกกลุ่ม ๕
- ผู้ ๕ นำกิจกรรมบอกให้อาสาสมัครเตรียมเล ๕ เรื่องวินัยของโรงเรียนให้ ๕ น ๕ สนใจ
- ผู้ ๕ นำกิจกรรมบอกให้ ๕ นักเรียนแสดงกิริยาไม่สนใจ เช่น ๕ น คู้กัน เล่นกัน พูดแข่ง ๕ ึ่งเวลาอาสาสมัคร ออกมาเล ๕ เรื่อง
- เมื่อเตรียมอาสาสมัครและนักเรียนเรียบร้อยแล้ว ผู้นำกิจกรรมพาอาสาสมัครมา เข้ากลุ่มเล ๕ วให้ ๕ เล ๕ เรื่องวินัยโรงเรียน
- เมื่ออาสาสมัครเล ๕ เรื่องจบโดยนักเรียนไม่ ๕ ร ๕ วมมือ ผู้นำกิจกรรมสัมภาษณ์

ผู้สำเร็จเรื่องหนึ่งก็ให้เรื่องหนึ่งมา ไม่พอจึงและผู้เข้าอบรมแต่ละคนบอกความรู้สึกของตนเองว่ารู้สึกอย่างไร ที่แสดงกิริยาไม่สนใจเพื่อนที่เล่าเรื่อง แล้วตัวเราเป็นผู้ใช้เรื่องเราจะรู้สึกอย่างไรจะมีผู้เข้าอบรมแสดงความเห็นใจผู้เล่าเรื่อง

7. วิทยาการสรุปเรื่องวินัยของโรงเรียน

รายละเอียด กิจกรรมที่ 3 การวางแผนการใช้เวลา

แนวคิด

การวางแผนการใช้เวลา คือการแบ่งเวลาออกเป็นช่วง ๆ เพื่อทำงาน หรือกิจกรรมต่าง ๆ ไว้ล่วงหน้าอาจคิดไว้ในใจ หรือทำเป็นตารางเวลาไว้ แล้วลงมือทำตามกำหนดไว้

วัตถุประสงค์

1. ให้นักเรียนเข้าใจการวางแผนการใช้เวลา
2. ให้นักเรียนเห็นความสำคัญและประโยชน์ของการวางแผนการใช้เวลา
3. ให้นักเรียนรู้จักวางแผนการใช้เวลาของตนเองได้

สื่อ/อุปกรณ์

1. กรณีตัวอย่างเรื่อง “ความสำเร็จของมานะ”
2. ใบงาน “ความสำเร็จของมานะ”

ระยะเวลาดำเนินการ 3 ชั่วโมง

การจัดกิจกรรม ใช้เทคนิคกรณีตัวอย่าง

การดำเนินการ

1. ชำนาญ

ครูสนทนากับนักเรียนเรื่องการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ การวางแผนการใช้เวลา ช่วยให้เราดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ได้สำเร็จบรรลุเป้าหมายตามเวลาที่กำหนดไว้ นักเรียนเคยวางแผนการใช้เวลาแล้วทำให้สามารถทำงานได้สำเร็จบ้างหรือไม่

2. ชำนาญดำเนินการ

2.1 ศึกษากรณีตัวอย่าง

2.1.1 แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มละ 5 คน โดยใช้วิธีต่อไปนี้

- ครูเตรียมของที่ระลึกมา 3 แบบ แบบละ 5 ชิ้น
- ให้นักเรียนเลือกของที่ระลึกคนละ 1 ชิ้น และแบ่งกลุ่มตามแบบของที่

ระลึกที่นักเรียนเลือกมา

2.1.2 ครูแจกกรณีตัวอย่างเรื่อง “ความสำเร็จของมานะ” ให้ทุกคนอ่าน

2.2 การอภิปราย

2.2.1 หลังจากอ่านกรณีตัวอย่างจบให้สมาชิกในกลุ่มช่วยกันอภิปราย แสดงความคิดเห็น ตามหัวข้อที่กำหนดในใบงาน “ความสำเร็จของมานะ”

2.2.2 ให้ตัวแทนกลุ่มออกมารายงานผลการอภิปรายกลุ่ม

3. ขั้นสรุป

นักเรียนร่วมกันสรุป และครูช่วยกันสรุปอีกครั้งหนึ่ง

การประเมินผล สังเกตจากการร่วมอภิปรายกลุ่ม และการสรุปร่วมกัน

เรื่อง ความสำเร็จของมานะ

มานะเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 บิดาของเธอได้ถึงแก่กรรมตั้งแต่เธออายุได้ 5 ขวบ เธอจึงเหลือมารดาเพียงคนเดียว ทำให้มารดาของเธอต้องรับผิดชอบครอบครัวเพียงคนเดียว เธอเล่าว่าเธอมีความคิดมาตั้งแต่เด็กแล้วว่า จะตั้งใจเรียนให้ดีที่สุด จะได้มีงานทำและทำให้คุณแม่ของเธอมีความสุขสบายให้ได้ แต่ถ้าเธอเรียนก็ทำให้คุณแม่ต้องลำบากหาเงินให้เธอ เธอจึงคิดที่จะหาเงินเอง ซึ่งเป็นเรื่องยากสำหรับเธอในตอนนั้น แต่เด็กอย่างมานะไม่เคยท้อถอย ดังนั้นเธอจะลงมือทำทุกอย่างที่เธอสามารถทำได้ มานะเริ่มต้นด้วยการใช้เวลาของเธอให้คุ้มค่าที่สุด เธอแบ่งเวลาได้อย่างดีเยี่ยม ตั้งแต่อยู่ชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 มานะใช้เวลาว่างอ่านหนังสือหลายประเภท เช่น การ์ตูน หนังสือพิมพ์ นิตยสารต่าง ๆ จนทำให้เธอกลายเป็นนักล่ารางวัล ตั้งแต่อยู่มัธยมศึกษาตอนต้น เนื่องจากในหนังสือจำนวนมากที่เธออ่าน มีคอลัมน์ให้เด็กและเยาวชน ได้แสดงความสามารถต่าง ๆ เช่น วาดรูป แต่งกลอน เขียนเรียงความ ส่งเข้าประกวด มานะได้ใช้เวลาว่างของเธอแสดงความสามารถ โดยการเขียนเรียงความ แต่งกลอน ส่งเข้าประกวด จนเธอได้รับรางวัลมากมาย และที่สำคัญมากเมื่อเธอเรียนอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 เธอได้เขียนเรียงความส่งเข้าประกวด ในโครงการทุนการศึกษาของมูลนิธิดำรงชัยธรรม ทำให้เธอได้รับทุนการศึกษาอย่างต่อเนื่องจนจบมัธยมศึกษาปีที่ 6 ความฝันของเธอที่ต้องการให้คุณแม่มีความสุขสบาย จึงกลายเป็นความจริง

ในขณะที่เดียวกันมานะก็ได้แบ่งเวลาส่วนหนึ่งของเธอ ทำกิจกรรมให้กับโรงเรียนอยู่เสมอ และที่นำชื่อเสียงมาให้โรงเรียน อย่างเช่นเธอใช้เวลาหลังเลิกเรียนฝึกซ้อมการบรรยายธรรม ทำให้เธอชนะเลิศการแข่งขันได้รับรางวัลสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ

สยามมกุฎราชกุมารี และเมื่อมานะเรียนในชั้นเรียน เธอได้รับการคัดเลือกให้เป็นประธานสี (กีฬาโรงเรียน) เธอสามารถทำให้สีของเธอได้รับรางวัลชนะเลิศ เธอทำกิจกรรมมาก

ในด้านการเรียนมานะมีผลการเรียนดีมาก ติดอันดับต้น ๆ ในโรงเรียนอยู่เสมอ และบางครั้งเธอก็ได้เป็นอันดับ 1 ของชั้น และได้รับโล่เรียนดีด้วย หลังสุดโรงเรียนส่งเธอเข้ารับการคัดเลือกเพื่อรับรางวัลพระราชทาน ซึ่งเป็นรางวัลในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ มานะก็ได้รับการคัดเลือกจากคณะกรรมการระดับประเทศ มานะบอกว่า เธอทำทุกอย่างได้สำเร็จ เพราะเธอรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ มีการวางแผนการใช้เวลา รู้ว่าเมื่อไรต้องเรียน เมื่อไรควรเล่นหรือทำกิจกรรม และได้จัดทำตารางเวลาไว้ และทำได้ตามที่จัดทำไว้ เช่น การบ้านเธอจะทำช่วงที่ว่างที่โรงเรียน ส่วนกิจกรรมเธอจะใช้เวลาว่าง ตอนพักกลางวัน หรือ หลังเลิกเรียน ตอนเย็นก็ช่วยงานบ้าน ทบทวนบทเรียนหรือทำการบ้านที่ยังไม่เสร็จ จากนั้นก็ดูข่าว ดูละครบ้าง ในวันเสาร์ วันอาทิตย์ก็ช่วยงานบ้าน ทบทวนบทเรียน บางครั้งก็ช่วยกิจกรรมของหมู่บ้าน เธอบอกว่าเธอมีความสุขที่สามารถใช้เวลาของเธอได้อย่างคุ้มค่า

ใบงาน

คำชี้แจง ให้นักเรียน อ่านเรื่องความสำเร็จของมานะแล้ว แสดงความคิดเห็นต่อไปนี้

1. มานะทำสิ่งใดสำเร็จบ้าง
2. มานะสามารถทำสิ่งต่าง ๆ ได้สำเร็จ เพราะอะไร
3. มานะมีการวางแผนการใช้เวลาอย่างไร
4. ถ้านักเรียนเป็นมานะนักเรียนจะตัดสินใจหรือทำอะไร ในกรณีที่จะสอบเข้า

ทำงานและต้องเป็นกรรมการนักเรียน

5. นักเรียนคิดว่าการวางแผนการใช้เวลา มีความสำคัญและมีประโยชน์อย่างไร
6. ให้นักเรียนวางแผนใช้เวลาในวันหนึ่ง ๆ เพื่อทำกิจกรรมดังต่อไปนี้ให้ครบถ้วน

(แบ่งเวลาทำกิจกรรม หรือทำตารางการใช้เวลา)

1. เรียนหนังสือ 2. ทบทวนบทเรียน 3. ช่วยทำงานบ้าน 4. ออกกำลังกาย
5. พักผ่อนนอนหลับ 6. พักผ่อนหย่อนใจ 7. ทำสมาธิ 8. อื่น ๆ (ระบุ.....)

(ตัวอย่างตารางเวลา)

ลำดับ	เวลา	กิจกรรม / งาน

ผู้รับผิดชอบโครงการ นรินทร คุณเมือง ผู้วิจัย

สถานที่ฝึกอบรม

ณ ห้องประชุมกาญจนาภิเษก โรงเรียนกุศลินจีพิทยาคม จ.หนองบัวลำภู

5. การพัฒนาด้านการเรียนแบบเพื่อน (COFREIND) (ปัจจัยที่ 5)

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยด้านการเรียนแบบเพื่อนในการมีจิตสาธารณะ (COFREIND) มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลโดยรวม เท่ากับ 0.13 ผู้วิจัยจัดทำกิจกรรมโดยให้มีการอบรม ฝึกปฏิบัติและนำไปเป็นแนวทาง ในการพัฒนาความสามารถด้านการเรียนแบบเพื่อนในการมีจิตสาธารณะ เพื่อให้เกิดจิตสาธารณะของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา มีดังนี้

การพัฒนาการเรียนแบบเพื่อน เบื้องต้นประกอบด้วย

1. การสร้างแนวคิด การกระตุ้นให้เกิดความคิด สร้างเจตคติทางบวก
2. กระบวนการสร้างความคิด เพื่อการตัดสินใจ เรียนแบบ
3. ประเมินผล เป็นการประเมินผลการพัฒนาการเรียนแบบ

ตามแบบกิจกรรม ใบงานที่ได้มอบให้ โดยการสังเกตจากการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม การมีส่วนร่วมอภิปรายและการแสดงออก

ผู้วิจัยได้สร้างกิจกรรมการพัฒนาการเรียนแบบเพื่อนในการมีจิตสาธารณะของนักเรียนโรงเรียนมัธยม ดังนี้

การพัฒนาการเรียนแบบเพื่อน

หลักการและเหตุผล

วัยรุ่น ซึ่งอยู่ในวัยเรียนเป็นวัยที่อยากรู้อยากลอง คิดว่าตนเองเป็นผู้ใหญ่แล้ว จะมีเชื่อเพื่อนมากกว่าผู้ปกครอง มีความมั่นใจในตนเองสูง ฉะนั้นการจะทำอะไรต้องมีเพื่อน ถือว่าเพื่อนมีความสำคัญมากที่สุด ถ้าเจอเพื่อนดี ก็จะดีด้วย แต่ถ้าเจอเพื่อนที่เกเรก็จะเกเรด้วย ในวัยนี้จะขาดเหตุผล เอาความพอใจตนเองเป็นใหญ่ การเรียนแบบเพื่อนจะต้องคิดให้ดีกว่าก่อนว่าจะเป็นผลดีหรือผลเสีย รู้จักเทคนิคในการคบเพื่อน

วัตถุประสงค์

เพื่อให้ นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจ รู้จักเทคนิคการเรียนแบบที่ถูกต้อง

เป้าหมาย

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนกุคตินิจพิทยาคม กลุ่มทดลอง จำนวน 49 คน

วิทยากร

นายมังกร ภูสิงห์ นักศึกษาฝึกประสบการณ์ปี 4

(ประธานชมรมจิตอาสา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี)

หลักสูตร บรรยาย และกิจกรรม จำนวน 3 ชั่วโมง

รายละเอียด กิจกรรมที่ 1 บุคคลต้นแบบ เพื่อนดีมีทุกวัน

ชื่อกิจกรรม บุคคลต้นแบบ เพื่อนดีมีทุกวัน

แนวคิด

บุคคลต้นแบบ หมายถึง สิ่งที่เป็นแบบอย่างที่ดีถือเป็นบรรทัดฐาน เป็นแบบ หรือเป็นแนวทางในการเปรียบเทียบและเป็นแบบอย่างในการเลียนแบบ และบุคคลที่จะเป็นแบบที่ดีต้องมีคุณสมบัติดังนี้ประสบความสำเร็จในการเรียน หรือการทำงานในหน้าที่ของตน

1. ได้รับการยอมรับจากสังคมว่ามีความประพฤติดี เป็นคนดี
2. มีความเหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของพฤติกรรมที่ต้องการเลียนแบบ

เรื่อง บุคคลที่เด็กและเยาวชนเลียนแบบ

บุคคลที่เด็กและเยาวชนเลียนแบบนั้นจะเริ่มต้นจากคนที่ใกล้ชิดที่สุด แล้วย่อย ๆ ห่างออกไปจากตัวเด็กและเยาวชนตามพัฒนาการทางสังคมของเขา ซึ่งสามารถแบ่งออกได้ดังนี้

1. เลียนแบบจากพ่อแม่และครูในช่วงเด็กเริ่มเลียนแบบนั้นเริ่มต้นจากคนใกล้ชิดที่สุด คือ พ่อ แม่ ซึ่งหมายถึง ผู้ปกครองและผู้ที่เกี่ยวข้องดูแลเด็กแทนพ่อแม่เมื่อ เด็กเติบโตขึ้น
 2. เลียนแบบจากตัวแบบที่เด็กและเยาวชนชอบ เป็นตัวแบบที่ก่อให้เกิดความพอใจให้แก่เด็กอาจเป็นเพื่อนและบุคคลแวดล้อมเขาอยู่
 3. เลียนแบบจากตัวแบบที่ตรงกับความสนใจ
 4. เลียนแบบผู้ที่กล้าหาญของตน ตัวแบบอาจมาจากเรื่องจริงหรือไม่จริงก็ได้
- ตัวแบบเหล่านี้มักจะเป็น บุคคลที่อายุมากกว่า

5. เลียนแบบจากตัวละคร ซึ่งเป็นตัวละครในนิยาย ในภาพยนตร์ หรือสื่อต่าง ๆ

แนวทางในการเลือกแม่แบบ

1. แม่แบบนั้นต้องมีคุณสมบัติตามที่เรากำลังต้องการเลียนแบบชัดเจน
2. พฤติกรรมที่แม่แบบกระทำนั้นมีความชัดเจนและแสดงออกอย่างสม่ำเสมอ
3. เป็นบุคคลที่ผู้เลียนแบบรู้สึกดีหรือชื่นชอบ

4. พฤติกรรมที่แม่แบบแสดงออกมาต้องไม่ซับซ้อนจนเลียนแบบได้ยาก

วัตถุประสงค์

1. ระบุคุณลักษณะของแม่แบบที่ดีได้
2. บอกแนวทางในการหาแม่แบบที่ควรนำมาเป็นแบบอย่างความประพฤติได้

สื่อ/อุปกรณ์ ได้แก่ ใบงาน

ระยะเวลาดำเนินการ 3 ชั่วโมง

วิธีการดำเนิน

1. ขั้นนำ

วิทยากรและนักเรียนพูดคุยกันถึงบุคคลที่นักเรียนชื่นชอบ หรือคนที่เป็
ต้นแบบที่นักเรียนอยากเลียนแบบหรืออยากเป็นแบบบุคคลผู้นั้น

2. ขั้นดำเนินการ

2.1. ให้นักเรียนหาแม่แบบที่ประสบความสำเร็จหรือได้รับการยอมรับจากสังคม
ในด้านต่าง ๆ

2.2. ตอบคำถามในใบงาน

2.3. ร่วมกันอภิปรายถึงคุณลักษณะของการมีจิตสาธารณะในตนเองที่แม่แบบ
ส่วนใหญ่มีเหมือนกัน

3. ขั้นสรุป

บุคคลต้นแบบที่ดีควรมีคุณสมบัติเป็นอย่างไร

การประเมินผล

1. การหาแม่แบบ
2. การวิเคราะห์ในใบงาน

ใบงาน

ให้นักเรียนหาแม่แบบที่ประสบความสำเร็จหรือได้รับการยอมรับจากสังคมที่
นักเรียนชื่นชอบ โดยเลือกจากหัวข้อต่อไปนี้มา 1 ข้อ แล้วตอบคำถามด้านล่าง

- ก. ผู้มีสุขภาพดี/ผิวพรรณดี
- ข. ผู้ที่ได้รับการยอมรับว่าเป็นที่รักของครอบครัว/ช่วยเหลือครอบครัว
- ค. ผู้ที่ประสบความสำเร็จด้านการเรียน
- ง. ผู้ที่ประสบความสำเร็จด้านการทำงาน (งานที่นักเรียนอยากเป็นในอนาคต)
- จ. ผู้ที่ได้ชื่อว่าเป็นที่น่าเชื่อถือในสังคม พุดอะไรออกไปใคร ๆ ก็ยอมรับ

จ. เป็นนักกีฬาที่เก่ง (ให้ระบุกีฬาที่นักเรียนชอบ)

1. ชื่อที่เลือกคือ
2. มีใครบ้างที่ประสบความสำเร็จหรือได้รับการยอมรับในข้อ 1
3. จากข้อ 2 แม่แบบที่นักเรียนเลือกมาแต่ละคนมีเคล็ดลับอะไรบ้างที่ทำให้ตนเองได้รับการยอมรับหรือประสบความสำเร็จในเรื่องนั้น ๆ
4. จากเคล็ดลับดังกล่าวของแม่แบบแต่ละคนมีคุณสมบัติใดบ้างที่เกี่ยวกับการมีจิตสาธารณะในตนเอง

ผู้รับผิดชอบโครงการ นายนรินทร์ คุณเมือง ผู้วิจัย

สถานที่ฝึกอบรม

ณ หอประชุมกาญจนาภิเษก โรงเรียนกุศลิน จ.หนองบัวลำภู

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนสามารถเลือกการเขียนแบบเพื่อนที่ถูกต้องได้
2. นักเรียนมีเพื่อนที่มีจิตสาธารณะ ทำให้นักเรียนเขียนแบบเพื่อนที่มีจิตสาธารณะ

2. การพิจารณารูปแบบการพัฒนาจิตสาธารณะของนักเรียนมัธยมศึกษาในสังกัด

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 เลย-หนองบัวลำภูโดยผู้เชี่ยวชาญ

รูปแบบการพัฒนาจิตสาธารณะของนักเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 เลย - หนองบัวลำภู ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น มี 3 แนวทางโดยมีกิจกรรมภายใต้แต่ละแนวทางรวมทั้งสิ้น 10 กิจกรรม คือ 1) แนวทางการพัฒนาโดยการอบรมให้ความรู้ ประกอบด้วย กิจกรรม แต่งกายอย่างเหมาะสม การสื่อสารที่ดี สร้างบุคลิกภาพภายใน การรู้เรื่องวินัย 2) แนวทางการพัฒนาโดยบุคคลต้นแบบ ประกอบด้วยกิจกรรม บุคคลต้นแบบ (ผู้ปกครอง) การวิเคราะห์บุคคลต้นแบบ(ครู) อยากรู้เหมือนครู เพื่อนดีมีทุกวัน 3) แนวทางการพัฒนาโดยกิจกรรมสร้างลักษณะชีวิตให้มีจิตสาธารณะ ประกอบด้วยกิจกรรม ช่วยฟังหน่อย วางแผนการใช้เวลา และนำผลการเสนอแนะในการประชุมกลุ่มย่อย (Focus Groups) ของแต่ละกลุ่มมาสรุปและอภิปรายผลทั้งหมดในที่ประชุมใหญ่ (Brain Storming) ผลการนำเสนอรูปแบบจิตสาธารณะของนักเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 เลย - หนองบัวลำภู เพื่อรับคำแนะนำจากผู้เกี่ยวข้อง สรุปได้ดังนี้

1. รูปแบบการพัฒนาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มี 3 แนวทาง ประกอบด้วย 10 กิจกรรม

2. ในการประชุมเชิงปฏิบัติการผู้เกี่ยวข้องได้นำเสนอให้เพิ่มกิจกรรมในการพัฒนาจิตสาธารณะของนักเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 เลข-หนองบัวลำภู อีก 1 แนวทาง 2 กิจกรรม คือ แนวทางการพัฒนาโดยการศึกษาดูงาน ประกอบด้วยกิจกรรมศึกษาดูงานบุคคลตัวอย่าง และและเพิ่มเติมกิจกรรมสมุดบันทึกความคิดไว้ในแนวทางการพัฒนาการสร้างเสริมลักษณะชีวิตให้มีจิตสาธารณะ เพื่อให้เกิดการพัฒนาจิตสาธารณะเป็นไปอย่างต่อเนื่อง และเกิดความยั่งยืน ดังนี้

1. กิจกรรมที่ 1 “สมุดบันทึกความคิด” (3 ชั่วโมง)

วัตถุประสงค์ เพื่อให้ให้นักเรียนมีวินัย ฝึกฝนตนในการทำความคิด

วิธีดำเนินการ ทำกิจกรรมจดบันทึกความคิดทุกวันเพื่อสร้างวินัย รวมถึงการเรียนรู้ปฏิริยาภายในกลุ่มกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ทุกคนจะเกิดการหยั่งรู้ รับรู้ด้วยตนเองและพัฒนาตนเองโดยอาศัยพฤติกรรมที่ทำงานเป็นเป็นประจำจนเกิดเป็นนิสัย นำไปสู่การพัฒนาจิตสาธารณะได้

ประโยชน์จากการทำสมุดบันทึกความคิด

1. นักเรียน ได้ฝึกระเบียบวินัยในการจดบันทึกเป็นประจำ
2. ความคิดสร้างสรรค์ในการทำความคิดด้านจิตสาธารณะจะเกิดขึ้น
3. ผู้ปกครองได้มีส่วนช่วยในการกระตุ้นให้นักเรียนได้เกิด

จิตสาธารณะด้วยการลงชื่อในสมุดจดบันทึกความคิดของนักเรียนเพื่อเป็นการยืนยันการทำความคิดด้วย

2. กิจกรรมที่ 2 “ศึกษาดูงานนอกสถานที่”

วัตถุประสงค์ เพื่อให้นักเรียน เรียนรู้แบบอย่าง และรับการสร้างแรงบันดาลใจจากตัวอย่างองค์กร หรือบุคคลที่มีจิตสาธารณะ

วิธีดำเนินการวิจัย การศึกษาดูงานนอกสถานที่ หน่วยภูภัย หน่วยภูชีพ หน่วยพิทักษ์ป่าไม้และทรัพยากรธรรมชาติ หนองบัวลำภู และกลุ่มคนหัวใจสิงค์ ณ วัดสิริบุญธรรม เทศบาลตำบลกุดคินจี

หลังจากผู้วิจัยได้นำเสนอการดำเนินงานและรายละเอียดกิจกรรมตามรูปแบบการพัฒนาจิตสาธารณะของนักเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 เลข-หนองบัวลำภู แล้ว ได้เรียนเชิญผู้ทรงคุณวุฒิได้วิพากษ์รูปแบบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แล้วนำข้อวิพากษ์มาอภิปรายผลร่วมกัน มติที่ประชุมได้เสนอความคิดเห็น และข้อเสนอแนะต่อรูปแบบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น สรุปประเด็นสำคัญได้ดังนี้

1. ผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นร่วมกันว่าเป็นรูปแบบการจัดกิจกรรมที่ดี มีประโยชน์ต่อนักเรียนและสังคมทั้งในปัจจุบันและในอนาคต กิจกรรมสามารถดำเนินการได้จริง แต่จะต้องพิจารณาเรื่องความเหมาะสมด้านเวลาและการดำเนินกิจกรรม เพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบต่อการเรียนการสอนตามหลักสูตรสถานศึกษา

2. กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นครูฝ่ายกิจการนักเรียนได้ให้ข้อเสนอแนะว่าควรมีการกำกับติดตามผล โดยการรณรงค์สร้างแรงจูงใจให้นักเรียนมีวินัย

3. กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นผู้บริหารสถานศึกษา ผู้ปกครอง กรรมการสถานศึกษาได้ให้ข้อเสนอแนะโดยสรุปความเห็น ว่า ควรมีการดำเนินการที่สามารถทำให้เกิดผลเป็นรูปธรรมชัดเจนน่าเชื่อถือได้ว่านักเรียนที่เข้าร่วมโครงการแล้ว จะมีความเหมาะสมกับฐานานุกรมของตนเอง ทางสถานศึกษาและผู้ปกครองพร้อมที่จะให้การสนับสนุน

จากการสรุปประเด็นสำคัญการวิพากษ์และข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้วิจัยนำเสนอการปรับปรุงรูปแบบ ตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ ต่อที่ประชุม ดังนี้

1. วิธีการจัดกิจกรรมตามรูปแบบ เป็นการจัดกิจกรรมนอกเวลาเรียนหรือใช้คาบเรียนกิจกรรม ปรับเวลาได้ตามความเหมาะสม โดยจะประสานกับฝ่ายวิชาการของโรงเรียน

2. การกำกับ ติดตาม โดยวิธีการประสานความร่วมมือระหว่างผู้วิจัยกับโรงเรียน

เมื่อผู้วิจัยได้ผลจากการประชุมปฏิบัติการและข้อเสนอแนะจากที่ประชุมแล้ว ผู้วิจัยได้นำมาปรับปรุงให้เป็นรูปแบบการพัฒนาจิตสาธารณะของนักเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 เลข-หนองบัวลำภู ที่สมบูรณ์มากขึ้น โดยมีแนวทางการพัฒนาจำนวน 4 แนวทางประกอบด้วยกิจกรรมภายใต้ 12 กิจกรรม เสนอให้ผู้เชี่ยวชาญอีก 1 ชุด ได้แสดงความคิดเห็นและส่งกลับคืนให้ผู้วิจัยเพื่อทำการทดลองในขั้นต่อไปซึ่งเป็นการคัดเลือกแนวทางและกิจกรรม วิธีการคัดเลือก คือ ให้ผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็นโดยการผ่านการให้ความคิดเห็นแบบ Scaling

โดยมีเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปรผลข้อมูลดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.51 - 5.00 กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์ เห็นด้วยอย่างยิ่ง

คะแนนเฉลี่ย 3.51 - 4.50 กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์ เห็นด้วย

คะแนนเฉลี่ย 2.51 - 3.50 กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์ ไม่แน่ใจ

คะแนนเฉลี่ย 1.51 - 2.50 กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์ ไม่เห็นด้วย

คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.50 กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

เกณฑ์ในการคัดเลือกกิจกรรมที่นำมาใช้เป็นรูปแบบการจิตสาธารณะของนักเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 เลย-หนองบัวลำภู ผู้วิจัยคัดเลือกแนวทางและกิจกรรมที่จะนำไปใช้ในการพัฒนา จำนวน 4 แนวทาง กิจกรรมภายใต้แต่ละแนวทางรวม 12 กิจกรรม นำเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญโดยเลือกกิจกรรมที่มีค่าคะแนนความเห็นชอบตั้งแต่ 3.51- 5.00 เพื่อนำมาใช้เขียนโครงการพัฒนาจิตสาธารณะของนักเรียนมัธยมศึกษา ต่อไป ดังปรากฏผลการวิเคราะห์ข้อมูลความเห็นชอบของผู้เชี่ยวชาญในตารางที่ 17

ตารางที่ 17 ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ต่อกิจกรรมและเนื้อหาในการพัฒนาจิตสาธารณะของนักเรียนมัธยมศึกษา

รายการกิจกรรมประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			\bar{X}	แปลผล	ผลการประเมิน
	1	2	3			
แนวทางการพัฒนาโดยการอบรม						
1. การแต่งกายเหมาะสม	5	5	5	5.00	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	นำไปใช้
2. การสื่อสารที่ดี	5	5	5	5.00	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	นำไปใช้
3. สร้างบุคลิกภาพภายใน	5	5	5	5.00	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	นำไปใช้
4. สมุดบันทึกความดี	5	5	4	4.67	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	นำไปใช้
แนวทางการพัฒนาโดยบุคคลต้นแบบ						
1. บุคคลต้นแบบ(ผู้ปกครอง)	5	5	4	4.76	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	นำไปใช้
2. บุคคลต้นแบบ ครูดีมีจิตสาธารณะ	5	5	5	5.00	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	นำไปใช้
3. อยากเป็นเหมือนคุณครู	5	5	5	5.00	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	นำไปใช้
4. บุคคลต้นแบบ เพื่อนดีมีทุกวัน	5	5	4	4.67	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	นำไปใช้

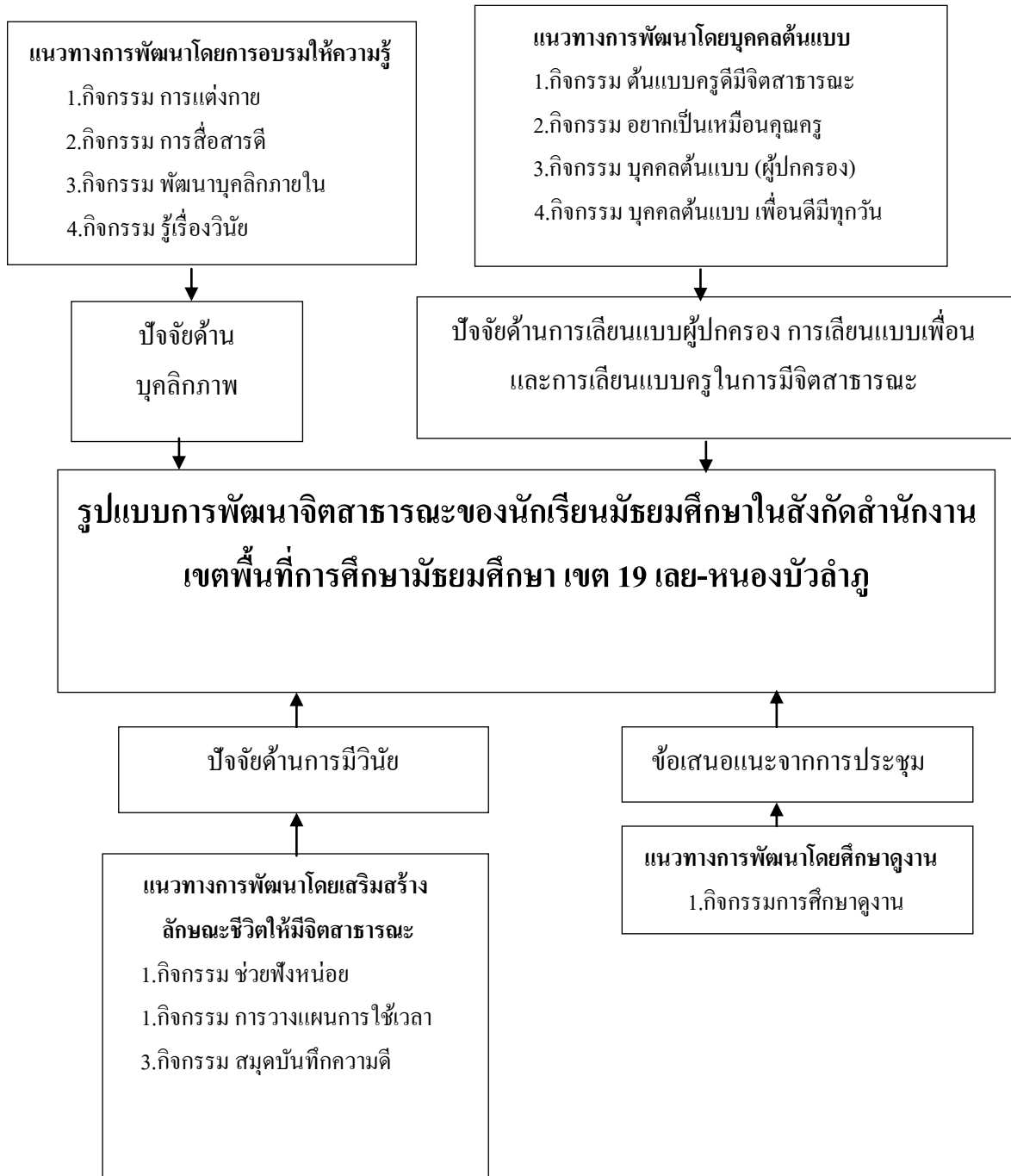
แนวทางการพัฒนาโดยเสริมสร้าง

ลักษณะชีวิตให้มีจิตสาธารณะ

รายการกิจกรรมประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			\bar{X}	แปลผล	ผลการประเมิน
	1	2	3			
1. รู้เรื่องวินัย	5	4	5	4.67	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	นำไปใช้
2. ช่วยฟังหน่อย	5	4	5	4.67	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	นำไปใช้
3. การวางแผนการใช้เวลา	5	5	4	4.67	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	นำไปใช้
แนวทางการพัฒนาโดยการศึกษาดูงาน						
1. ศึกษาดูงานด้านจิตสาธารณะ	5	5	5	5.00	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	นำไปใช้

จากการเสนอร่างรูปแบบการพัฒนาจิตสาธารณะของนักเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 เลข-หนองบัวลำภู เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 คน ได้พิจารณาว่ากิจกรรมใดเหมาะสมที่นำไปทดลองใช้ในลำดับต่อไป พบว่า แนวทางที่ผ่านการประเมินความเห็นชอบจากผู้เชี่ยวชาญ ครอบคลุมปัจจัยทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยด้านบุคลิกภาพ ปัจจัยด้านการเลียนแบบผู้ปกครอง ปัจจัยด้านการเลียนแบบครู ปัจจัยด้านการมีวินัย ปัจจัยด้านการเลียนแบบเพื่อน กิจกรรมที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.51 - 5.00 ประกอบด้วย 4 แนวทาง กิจกรรมภายใต้ 12 กิจกรรม โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย ดังนี้

- 1) แนวทางการพัฒนาโดยการอบรมให้ความรู้ ประกอบด้วย กิจกรรม แต่งกายอย่างเหมาะสม การสื่อสารที่ดี สร้างบุคลิกภาพภายใน การรู้เรื่องวินัย
- 2) แนวทางการพัฒนาโดยบุคคลต้นแบบ ประกอบด้วยกิจกรรม บุคคลต้นแบบ (ผู้ปกครอง) การวิเคราะห์บุคคลต้นแบบ(ครู) อยากรู้เหมือนครู เพื่อนดีมีทุกวัน
- 3) แนวทางการพัฒนาโดยการเสริมสร้างลักษณะชีวิตให้มีจิตสาธารณะ ประกอบด้วยกิจกรรม ช่วยฟังหน่อย วางแผนการใช้เวลา กิจกรรมสมุดบันทึกความดี
- 4) แนวทางการพัฒนาโดยการศึกษาดูงาน ประกอบด้วยกิจกรรมการศึกษาดูงาน

แผนภาพที่ 8 รูปแบบการพัฒนาได้จากการประชุมเชิงปฏิบัติการของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ในการพัฒนาจิตสาธารณะของนักเรียนมัธยมศึกษา สพม.19

เมื่อผู้วิจัยได้แนวทางและกิจกรรมที่จะนำไปใช้เป็นรูปแบบการพัฒนาจิต
 สาธารณะของนักเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19
 เลย-หนองบัวลำภูแล้วผู้วิจัยได้นำแนวทางและกิจกรรมการพัฒนา มาจัดทำเป็น โครงการพัฒนา
 โดยมีรูปแบบการพัฒนา ดังนี้

โครงการพัฒนาจิตสาธารณะของนักเรียนมัธยมศึกษา

ชื่อโครงการ : โครงการพัฒนาจิตสาธารณะของนักเรียนมัธยมศึกษา

หลักการและเหตุผล

นักเรียน เยาวชน เป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณค่าของประเทศชาติ เป็นบุคคลที่อนาคต
 จะเข้าไปใช้ชีวิตในสังคมต่อไปโดยอยู่ภายใต้กฎหมายของประเทศ ประชาชนจะต้องเป็นคนมี
 คุณภาพ มีระเบียบวินัย ซื่อสัตย์สุจริต จึงจะทำให้สังคมสงบสุขได้ ซึ่งการจะเป็นประชากรของ
 ประเทศชาติที่ดีในอนาคตได้นั้น จะต้องได้รับการอบรม เรียนรู้ เพื่อให้ได้ทราบและเข้าใจถึงจิต
 สาธารณะ การเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม และปลูกฝังระเบียบ วินัย รวมทั้งความประพฤติ
 เพื่อให้เป็นพลเมืองดีตั้งแต่ยังเป็นนักเรียน ดังนั้นการพัฒนาจิตสาธารณะของนักเรียน
 มัธยมศึกษา จึงจำเป็นอย่างยิ่งในการพัฒนาประเทศชาติต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาการมีจิตสาธารณะของนักเรียนมัธยมศึกษา
2. เพื่อกระตุ้นและสร้างเจตคติทางบวกกับการมีจิตสาธารณะของนักเรียนมัธยมศึกษา
3. เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจในบทบาทหน้าที่รับผิดชอบของนักเรียนมัธยมศึกษา
4. เพื่อสร้างองค์การให้เข้มแข็ง และนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน

เป้าหมาย นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนกุดคินจีพิทยาคม กลุ่มทดลอง จำนวน 49 คน

หลักสูตรในการฝึกอบรม ใช้เวลาในการฝึกอบรม 43 ชั่วโมง แยกเป็นหัวข้อ ดังนี้

1. กิจกรรม แต่งกายอย่างเหมาะสม (3 ชั่วโมง)
2. กิจกรรม การสื่อสารที่ดี (3 ชั่วโมง)
3. กิจกรรม สร้างบุคลิกภาพภายใน (3 ชั่วโมง)
4. กิจกรรม บุคคลต้นแบบ (ผู้ปกครอง) (3 ชั่วโมง)
5. กิจกรรม การวิเคราะห์บุคคลต้นแบบ (ครู) (3 ชั่วโมง)
6. กิจกรรม อยากรู้เหมือนครู (3 ชั่วโมง)
7. การรู้เรื่องวินัย (3 ชั่วโมง)

8. กิจกรรม ช่วยฟังหน่อย (2 ชั่วโมง)
9. กิจกรรมวางแผนการใช้เวลา (3 ชั่วโมง)
10. กิจกรรมเพื่อนดีมีทุกวัน (3 ชั่วโมง)
11. กิจกรรมสมุดบันทึกความคิด (2 ชั่วโมง)
12. กิจกรรมศึกษาดูงาน (12 ชั่วโมง)

วิธีการฝึกอบรม

กิจกรรมที่ 1. กิจกรรม การแต่งกายเหมาะสม ใช้วิธีการบรรยาย การสาธิต และทำกิจกรรมร่วมกัน

กิจกรรมที่ 2. กิจกรรม การสื่อสารที่ดี ใช้วิธีการบรรยาย การสาธิต การแสดง และทำกิจกรรมร่วมกัน

กิจกรรมที่ 3. กิจกรรม สร้างบุคลิกภาพภายใน ใช้วิธีการบรรยาย ค้นหาความหมาย และการแสดงออกร่วมกัน

กิจกรรมที่ 4. กิจกรรม บุคคลต้นแบบ ใช้วิธีการบรรยาย ค้นหาความหมาย และการแสดงออกร่วมกัน

กิจกรรมที่ 5. การวิเคราะห์บุคคลต้นแบบ ใช้วิธีการการบรรยาย (Lecture) เนื้อหา และนำเสนอประเด็นสำคัญ โดยใช้เครื่องฉายแผ่นใส สไลด์ ใช้วีดิทัศน์ มาช่วยให้เห็นภาพ มีเอกสารประกอบการบรรยาย และทำกิจกรรมร่วมกัน

กิจกรรมที่ 6. เลือกบุคคลต้นแบบ ใช้วิธีการการบรรยาย (Lecture) เนื้อหา และนำเสนอประเด็นสำคัญ โดยใช้เครื่องฉายแผ่นใส สไลด์ ใช้วีดิทัศน์ มาช่วยให้เห็นภาพ มีเอกสารประกอบการบรรยาย และทำกิจกรรมร่วมกัน

กิจกรรมที่ 7. กิจกรรม รู้เรื่องวินัย ใช้วิธีการบรรยาย (Lecture) หรือการสอน (Instruction) นำเสนอเนื้อหาสาระความรู้จากวิทยากรในเรื่องการมีวินัย

กิจกรรมที่ 8. กิจกรรม ช่วยฟังหน่อย ใช้วิธีการบรรยาย และทำกิจกรรมร่วมกัน

กิจกรรมที่ 9. กิจกรรม การวางแผนการใช้เวลา ใช้วิธีการการบรรยาย (Lecture) เนื้อหา และนำเสนอประเด็นสำคัญ โดยใช้เครื่องฉายแผ่นใส สไลด์ ใช้วีดิทัศน์ มาช่วยให้เห็นภาพ และมีเอกสารประกอบการ

กิจกรรมที่ 10. การวิเคราะห์และเลือกบุคคลต้นแบบ (เพื่อน) ใช้วิธีการการบรรยาย (Lecture) เนื้อหา และนำเสนอประเด็นสำคัญ โดยใช้เครื่องฉายแผ่นใส สไลด์ ใช้วีดิทัศน์ มาช่วยให้เห็นภาพ มีเอกสารประกอบการบรรยาย และทำกิจกรรมร่วมกัน

กิจกรรมที่ 11. กิจกรรม สมุดจดบันทึกความคิด

กิจกรรมที่ 12. กิจกรรมศึกษาดูงานเพื่อศึกษาสถานที่ องค์กร บุคคลตัวอย่างเพื่อสร้าง

จิตสาธารณะให้กับนักเรียน

วิทยากร เชิญวิทยากรภายใน และภายนอกองค์กร ประกอบด้วย

1. พระปลัด สมยศ จนุทปชฺโชโต
2. พระอาจารย์สมร เจ้าอาวาสวัดศิริบุญธรรม
3. ดร.ณัฐศรี ศรีจันทร์แก้ว
4. ดาบตำรวจ ดร.ไวพจน์ อินทนิล
5. คุณครูแสงสุรีย์ รัตนกิจ
6. นางมังกร ภูสิงห์
7. นายอภิชาติ ทรงศิลป์

ผู้รับผิดชอบโครงการ นายนรินทร์ คุณเมือง ผู้วิจัย

ระยะเวลาโครงการ วันที่ 1 ต.ค. 2558 ถึงวันที่ 29 กุมภาพันธ์ 2559

สถานที่ฝึกอบรม ณ หอประชุมกาญจนาภิเษก โรงเรียนกุศลินจีพิทยาคม จ.หนองบัวลำภู

ปฏิทินการดำเนินการฝึกอบรม

ลำดับ	กิจกรรม	ระยะเวลา
1	การอบรมพัฒนาบุคลิกภาพและวินัย	6 มกราคม 2559
2	การทำโครงการงานคุณธรรม (Project method)	1-31 มกราคม 2559
3	กิจกรรมวิเคราะห์บุคคลต้นแบบ	13 มกราคม 2559
4	กิจกรรมค้นหาบุคคลต้นแบบ	14 มกราคม 2559
5	กิจกรรมเรียนรู้เรื่องวินัย	15 มกราคม 2559
6	การอบรมให้ความรู้/สร้างความตระหนักแก่ผู้ปกครอง	20 มกราคม 2559
7	สร้างเครือข่ายผู้ปกครอง (Parents Connected)	1-31 มกราคม 2559
8	บันทึกความคิด “รัก ให้ ทำดี” ร่วมกับผู้ปกครอง	1-31 มกราคม 2559
9	การศึกษาดูงาน บุคคลตัวอย่าง สถานที่ตัวอย่าง	13,20,27 มกราคม 2559
10	กิจกรรมประชาสัมพันธ์	1-31 มกราคม 2559
11	การจัดอบรมให้ความรู้เรื่องสื่อสร้างสรรค์	20 มกราคม 2559

ลำดับ	กิจกรรม	ระยะเวลา
12	กิจกรรมเพื่อนดีมีทุกวัน โดยนำความดีที่เกิดขึ้นในโรงเรียนหรือชุมชนมาเผยแพร่	1-31 มกราคม 2559
13	การสร้างเครือข่ายนักเรียนแกนนำ	1 มกราคม 2559 - 29 กุมภาพันธ์ 2559
14	กิจกรรมครูดีมีทุกวัน โดยเชิญครูมาออกรายการสัมภาษณ์ในรายการเสียงตามสายและไลน์กลุ่ม	1 มกราคม 2559 – 29 กุมภาพันธ์ 2559

งบประมาณที่ใช้

- ค่าอาหารและอาหารว่างพร้อมเครื่องดื่ม (49 คน*4วัน*100บาท) 19,600 บาท
 - ค่าวัสดุอุปกรณ์ในการอบรม (49 คน*20บาท) 980 บาท
 - ค่าถ่ายเอกสารและอื่น ๆ 3,500 บาท
- รวมทั้งสิ้น 24,080 บาท (สองหมื่นสี่พันแปดสิบบาทถ้วน)

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

นักเรียน จะได้รับความรู้ รู้จักและเข้าใจตัวเอง มีการพัฒนาการมีจิตสาธารณะมากขึ้น มีการช่วยเหลือแบ่งปันผู้อื่น เห็นคุณค่าและคุณแลทรัพย์สินสมบัติส่วนรวม เข้าใจและศรัทธาคนอื่น มีความสุขในการทำงานร่วมกันกับผู้อื่น มีความรู้สึกที่ดีต่อโรงเรียน และมีความเข้มแข็งและอดทนต่อสถานการณ์ต่าง ๆ

ระยะที่ 3 ผลการทดลองและประเมินผลรูปแบบการพัฒนาจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 โรงเรียนกุศลินจีพิทยาคม

1. ผลการทดลองและประเมินผลรูปแบบการพัฒนาจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนกุศลินจีพิทยาคม

1.1 เมื่อผู้วิจัยได้รูปแบบการพัฒนาจิตสาธารณะของนักเรียนที่ได้ผ่านกระบวนการวิจัย กระบวนการประชุมเชิงปฏิบัติการ และกระบวนการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ ทำให้ได้รูปแบบการพัฒนา 1 รูปแบบ 4 แนวทางซึ่งมีกิจกรรมภายใต้รวมทั้งหมด 12 กิจกรรม เป็นรูปแบบพัฒนาปัจจัยทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ด้านบุคลิกภาพ ด้านการเขียนแบบผู้ปกครอง

ด้านการเรียนแบบครู ด้านการมีวินัย และด้านการเรียนแบบเพื่อน เพื่อให้การดำเนินการ รูปแบบการพัฒนาที่ได้ดำเนินไปอย่างเป็นระบบ มีความสอดคล้องและต่อเนื่อง ผู้วิจัยจึงได้มีการเรียบเรียงการดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. กิจกรรม แต่งกายอย่างเหมาะสม (3 ชั่วโมง)
2. กิจกรรม การสื่อสารที่ดี (3 ชั่วโมง)
3. กิจกรรม สร้างบุคลิกภาพภายใน (3 ชั่วโมง)
4. กิจกรรม บุคคลต้นแบบ (ผู้ปกครอง) (3 ชั่วโมง)
5. กิจกรรม การวิเคราะห์บุคคลต้นแบบ (ครู) (3 ชั่วโมง)
6. กิจกรรม อยากเป็นเหมือนครู (3 ชั่วโมง)
7. การรู้เรื่องวินัย (3 ชั่วโมง)
8. กิจกรรม ช่วยพึ่งหน้อย (2 ชั่วโมง)
9. กิจกรรมวางแผนการใช้เวลา (3 ชั่วโมง)
10. กิจกรรมเพื่อนดีมีทุกวัน (3 ชั่วโมง)
11. กิจกรรมสมุดบันทึกความดี (2 ชั่วโมง)
12. กิจกรรมศึกษาดูงาน (12 ชั่วโมง)

หลังจากได้รูปแบบการพัฒนาจิตสาธารณะของนักเรียน จากการวิจัยระยะที่ 2 แล้ว ผู้วิจัยได้ทดลองใช้กับกลุ่มทดลอง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 5 โรงเรียนกุศลินจีพิทยาคม จำนวน 3 ห้องเรียน นักเรียนทั้งสิ้น 49 คน

ผู้วิจัยได้เลือกกลุ่มทดลองกลุ่มนี้ ด้วยเหตุผลดังต่อไปนี้

1. เป็นกลุ่มนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ที่ไม่อยู่ในกลุ่มตัวอย่างในระยะวิจัยที่ 1 ซึ่งไม่เป็นกลุ่มเป้าหมายในระยะที่ 2 ในการวิจัยในครั้งนี้
2. เป็นสถานที่ที่ผู้วิจัยปฏิบัติงาน และสามารถติดตามผลการทดลอง การใช้รูปแบบการพัฒนาจิตสาธารณะของนักเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 19 เลข-หนองบัวลำภู

โดยผู้วิจัยกำหนดการพัฒนาแบบการพัฒนาจิตสาธารณะของนักเรียน มัธยมศึกษาในวันที่ 1 ต.ค. 2558 – 29 ก.พ. 2559 โดยมีรายชื่อผู้เข้ารับการทดลองรูปแบบการพัฒนา แสดงดังในตารางที่ 18

ตารางที่ 18 จำนวนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนกุศลินจีพิทยาคม ที่เข้าร่วมทดลอง
รูปแบบการพัฒนาจิตสาธารณะของนักเรียนมัธยมศึกษา สพม.19

ลำดับที่	รายชื่อ
1	นางสาวจุฑามาศ สำราญ
2	นางสาวทัศนียา เศษสุวรรณ
3	นางสาวนงลักษณ์ ทองโคตร
4	นางสาวปนัดดา เขจรนาท
5	นางสาวเพ็ญศิริ กาญจนะ
6	นางสาวนันทาทิพย์ ดอนมุง
7	นางสาวศิริวรรณ สมบูรณ์
8	นางสาวสุพัฒนา ลิแก้ว
9	นายศตวรรษ แสงชัย
10	นายศราวุฒิ นาสีเคน
11	นายศักดิ์ดา นารี
12	นางสาวสุธิดา ม่วงทิม
13	นางสาวอุทุมพร สีหลง
14	นางสาวภัทรวดี ปัจจิตร
15	นายวรพล ชาอินทร์
16	นายชราดล ชัยวงษ์
17	นายวีระยุทธ ภูชัน
18	นางสาวตรีษะนัด แจ็กภู
19	นางสาวทิพย์ตะวัน ห้องแซง
20	นางสาวธัญญรัตน์ ศรีแก้ว
21	นางสาวธัญรัตน์ สำนักวงษ์ชัย
22	นางสาวบังอร วงษ์ใส
23	นางสาววรรณภา คำยา
24	นางสาวศศลักษณ์ เคนดา
25	นางสาวสุวรรณา นามะโส

ลำดับที่	รายชื่อ
26	นางสาวอรุณฉวี ศิริวารินทร์
27	นางสาวอรุษา บุญทัน
28	นายทินกร จันทอง
29	นายอัมรินทร์ คำขาด
30	นางสาววิติมา ชากักดี
32	นางสาวกมลชนก ศรีแก้วนิน
33	นางสาวอศิภา จารุสาร
34	นายพงศกร สิงห์มี
35	นางสาวชไมพร ชัยยา
36	นายฉัตรมงคล แสงสีมมา
37	นางสาวปิยะวรรณ นามราช
38	นางสาวนรรัตน์ บุญตะเวช
39	นางสาวบุษบา มณีวงษ์
40	นางสาวปวีณา ถานะ
41	นางสาววรรณนิภา อินทุม
42	นางสาวอรุณฉวี กุดเขียวอาจ
43	นายจิระเดช ศิริพันธ์
44	นายพนิตนันท์ นาครณ์
45	นายวิวัฒน์ อ่อนสา
46	นายวีระพล สิงห์มหา
47	นายทินกร จันทะชา
48	นางสาวปาริฉัตร คุณงามพร้อม
49	นายภูษเคนทร์ ชาญคาระ
รวม	ผู้เข้ารับการพัฒนา 49 คน

ผู้วิจัยได้นำรูปแบบการพัฒนาจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
โรงเรียนกุคคินจีพิทยาคม ในด้านบุคลิกภาพ ด้านการเขียนแบบผู้ปกครอง

ด้านการเขียนแบบครู ด้านการมีวินัย และด้านการเขียนแบบเพื่อน มาทดลองใช้กับกลุ่มทดลอง โดยมีกำหนดการในการพัฒนา ตามโครงการพัฒนาจิตสาธารณะของนักเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 เลข-หนองบัวลำภู และมีการดำเนินการวิจัยต่อไป ดังนี้

1. การเก็บและรวบรวมข้อมูลการทดลอง

1. ก่อนดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามกับกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ในวันที่ 5 มกราคม 2559 เป็น Pre-test
2. ดำเนินการทดลองรูปแบบการพัฒนาจิตสาธารณะของนักเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 เลข-หนองบัวลำภู กับกลุ่มทดลอง จำนวน 49 คน ระยะเวลา 1 ภาคเรียน
3. หลังดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามกับกลุ่มทดลองในวันที่ 29 กุมภาพันธ์ 2559 เป็น Post-test
4. ผู้วิจัยได้ทำการเปรียบเทียบจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา กลุ่มทดลอง ตามปัจจัยสาเหตุคือด้านบุคลิกภาพ ด้านการเขียนแบบผู้ปกครอง ด้านการเขียนแบบครู ด้านการมีวินัย และด้านการเขียนแบบเพื่อนในการมีจิตสาธารณะ ก่อนและหลังการทดลอง กับกลุ่มทดลอง ปรากฏผลดัง ตารางที่ 19

2. ผลการดำเนินการ

2.1 กิจกรรม การแต่งกายเหมาะสม

จากการสังเกตการณ์หลังจากทดลองรูปแบบการพัฒนา กิจกรรมการแต่งกายเหมาะสมของนักเรียนมัธยมศึกษา ในกลุ่มทดลอง ผู้วิจัยมีข้อสังเกตดังนี้

1. เกิดการเปลี่ยนแปลงและปรับปรุงพฤติกรรมในการแต่งกาย การมาโรงเรียนทันเวลา และการมีความรับผิดชอบต่องานที่ครูมอบหมาย
2. นักเรียนมีความรับผิดชอบและใส่ใจในการปฏิบัติงานมากขึ้น
3. นักเรียนปฏิบัติตนได้ถูกต้องในการแต่งกาย มีความพร้อม และเข้าใจในการแต่งกายที่เหมาะสม กับกิจกรรม
4. นักเรียนมีความภาคภูมิใจ ที่ได้แต่งกายเข้าร่วมกลุ่มกิจกรรม

2.2 กิจกรรม การสื่อสารที่ดี

จากการสังเกตการณ์หลังจากทดลองรูปแบบการพัฒนากิจกรรมการสื่อสารที่ดีของนักเรียนมัธยมศึกษา ในกลุ่มทดลอง ผู้วิจัยมีข้อสังเกตดังนี้

1. เกิดการเปลี่ยนแปลงและปรับปรุงพฤติกรรมในการสื่อสาร โดยเฉพาะการพูดคุยในกลุ่มไปในทางที่ไม่สร้างความขัดแย้ง
2. นักเรียนมีความรับผิดชอบ ในการใช้คำพูดของตนเองมากขึ้น
3. การปฏิบัติงานในแต่ละกิจกรรมมีความผิดพลาดน้อยลง เพราะนักเรียน มีความพร้อม และเข้าใจจิตทบทวนการสื่อสารที่ดี มีท่าทางรวมทั้งคำพูดที่แสดงออกที่เหมาะสมกับกิจกรรมมากขึ้น

2.3 กิจกรรม การสร้างบุคลิกภาพภายใน

จากการสังเกตการณ์หลังจากทดลองรูปแบบการพัฒนากิจกรรมการสร้างบุคลิกภาพภายในของนักเรียนมัธยมศึกษา ในกลุ่มทดลอง ผู้วิจัยมีข้อสังเกตดังนี้

1. เกิดการเปลี่ยนแปลงและปรับปรุงพฤติกรรมด้านทัศนคติ ทัศนคติ ทัศนคติในการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมภายใน โดยเฉพาะการเปลี่ยนแปลงตนเองในด้านความรับผิดชอบและการมีความเอื้อเฟื้อต่อผู้อื่น ในกลุ่มไปในทางที่สร้างสรรค์
2. นักเรียนมีความรับผิดชอบ ในต่อตนเองมากขึ้น เช่น การทำบันทึกความดีเป็นประจำสม่ำเสมอซึ่งทำให้เกิดการพัฒนาด้านบุคลิกภาพทั้งภายนอกและ โดยเฉพาะภายในที่การจดบันทึกได้สร้างความรับผิดชอบต่อตนเอง ต่อครู ต่อผู้ปกครอง ต่อเพื่อน ได้เป็นอย่างดี
3. การปฏิบัติงานในแต่ละกิจกรรมมีความผิดพลาดน้อยลง เพราะนักเรียน มีความพร้อม และเข้าใจจิตทบทวนการแสดงออกที่เหมาะสมกับกิจกรรมต่าง ๆ มากขึ้น

2.4 กิจกรรม บุคคลต้นแบบ (ผู้ปกครอง)

วิธีการดำเนินการ

วิทยากร และนักเรียนพูดคุยกันถึงบุคคลที่นักเรียนชื่นชอบเป็นพิเศษหรือคนที่เป็ต้นแบบที่นักเรียนอยากเลียนแบบหรืออยากเป็นแบบบุคคลผู้นั้น หลังจากนั้นให้ดำเนินการดังนี้

จากการสังเกตการณ์หลังจากทดลองรูปแบบการพัฒนากิจกรรมบุคคลต้นแบบ (ผู้ปกครอง) ของนักเรียนมัธยมศึกษา ในกลุ่มทดลอง ผู้วิจัยมีข้อสังเกตดังนี้

1. นักเรียนค้นหาบุคคลต้นแบบที่อยู่ใกล้ตัวนักเรียน

2. นักเรียนร่วมกันอภิปรายถึงแบบอย่างด้านจิตสาธารณะของบุคคลที่เลือกเป็นต้นแบบซึ่งส่วนใหญ่มีลักษณะที่เหมือนกัน
3. นักเรียนสามารถระบุคุณลักษณะของบุคคลต้นแบบที่ดีที่สุดได้
4. นักเรียนสามารถบอกแนวทางในการนำความประพฤติที่ดีมาเป็นแบบอย่างด้านจิตสาธารณะได้

2.5 กิจกรรม การวิเคราะห์และเลือกบุคคลต้นแบบ(ครู)

วิธีการดำเนินการ

1. ดำเนินการสนทนาถึงแนวทางในการพิจารณาว่าจะเลือกใครมาเป็นแม่แบบให้กับตนเองดี
2. ให้นักเรียนเลือกบุคคลต้นแบบที่นักเรียนอยากเลียนแบบและคิดว่าเหมาะสมกับนักเรียนมากที่สุด มา 1 คน (เลือกจากใบงานกิจกรรม)
3. ตอบคำถามในใบงาน และรายงานให้เพื่อนและครูทราบ

จากการสังเกตการณ์หลังการทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาวิเคราะห์และเลือกบุคคลต้นแบบ กับนักเรียนมัธยมศึกษา ในกลุ่มทดลอง ผู้วิจัยมีข้อสังเกต ดังนี้

1. นักเรียนสามารถตัดสินใจเลือกบุคคลต้นแบบด้านการพัฒนาจิตสาธารณะ และด้านการประพฤติปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดีได้ด้วยตนเอง
2. นักเรียนสามารถบอกขั้นตอนการเลือกบุคคลต้นแบบ ได้อย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ

2.6 กิจกรรม อยากเป็นเหมือนครู

วิธีการดำเนินการ

1. ดำเนินการสนทนาถึงแนวทางในการเลียนแบบครูที่มีจิตสาธารณะได้อย่างไร
2. นำกิจกรรมจิตอาสาด้านการช่วยเหลือ แบ่งปันของกลุ่มคนหัวใจสิงห์ และค่ายจิตอาสาของคุณครูแสงสุรีย์ รัตนกิจ มานำเสนอและร่วมกันจัดตั้งกลุ่มอาสา
3. ทำการประชาสัมพันธ์และรับบริจาคเพื่อร่วมค่ายจิตอาสาคนหัวใจสิงห์

จากการสังเกตการณ์หลังการทดลองกิจกรรมพัฒนา อยากรู้เป็นเหมือนครู เพื่อทำให้กลุ่มทดลอง ได้เลียนแบบอย่างที่ดีจากต้นแบบ(ครูที่มีจิตอาสา)กับนักเรียนมัธยมศึกษา ในกลุ่มทดลอง ผู้วิจัยมีข้อสังเกต ดังนี้

1. นักเรียนสามารถนำแบบอย่างของบุคคลต้นแบบด้านจิตสาธารณะ และด้านการประพฤติปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดีมาประพฤติได้ด้วยตนเอง
2. นักเรียนสามารถดำเนินกิจกรรมการช่วยเหลือ การแบ่งปันการเห็นแก่ส่วนรวมซึ่งเป็นลักษณะที่สำคัญของการมีจิตสาธารณะได้โดยการร่วมกิจกรรมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี

2.7 กิจกรรม รู้เรื่องวินัย

จากการสังเกตการณ์หลังการทดลองใช้รูปแบบการพัฒนา กิจกรรม รู้เรื่องวินัย กับนักเรียนมัธยมศึกษา ในกลุ่มทดลอง ผู้วิจัยมีข้อสังเกต ดังนี้

1. นักเรียนตรงต่อเวลา ปฏิบัติตามกฎระเบียบและคำสั่งและประพฤติตนเหมาะสมกับวัยของตนเอง
2. นักเรียนมีวินัยในการเรียน รับผิดชอบในการเรียนหรือกิจกรรมอื่น ๆ อย่างเหมาะสม ทำการบ้าน หรือทบทวนบทเรียนเองโดยไม่ต้องสั่ง
3. นักเรียนมีวินัยในการทำงาน มีความรับผิดชอบ เมื่อได้รับมอบหมายให้ทำสิ่งใดก็ทำงานสำเร็จ และทำอย่างเต็มความสามารถ

2.8 กิจกรรม ช่วยฟังหน่อย

จากการสังเกตการณ์หลังการทดลองใช้รูปแบบการพัฒนา กิจกรรม ช่วยฟังหน่อย กับนักเรียนมัธยมศึกษา ในกลุ่มทดลอง ผู้วิจัยมีข้อสังเกต ดังนี้

1. นักเรียน มีสมาธิ ในการฟัง มากขึ้น
2. นักเรียนทราบวิธีการและหลักการฟังที่ถูกต้อง และรู้จักการอดทนที่จะฟัง และมีสติอยู่กับตนเองตลอดเวลา
3. นักเรียนทราบถึงการรู้จัก กาละ เทศะ และวางตนในสังคมได้อย่างเหมาะสม
4. นักเรียนให้ความสนใจการฟังบรรยาย มีความกระตือรือร้น มีการซักถามข้อสงสัย และกล้าแสดงออก ให้เกียรติและมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับครูวิทยากร

2.9 กิจกรรมการวางแผนการใช้เวลา

วิธีดำเนินการ

ครูสนทนากับนักเรียนเรื่องการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ การวางแผนการใช้เวลา พยายามชี้ให้เห็นว่าการรู้จักวางแผนในการจัดการกับเวลาที่มีอยู่ ช่วยทำให้เราสามารถดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ได้สำเร็จบรรลุเป้าหมายตามเวลาที่กำหนดไว้ โดยยกตัวอย่างกรณีศึกษา หรือใช้คำถามนักเรียนเกี่ยวกับการวางแผนการใช้เวลาแล้วทำให้สามารถทำงานได้สำเร็จบ้างหรือไม่

จากการสังเกตการณ์หลังการทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาการวางแผนการใช้เวลา กับนักเรียนมัธยมศึกษา ในกลุ่มทดลอง ผู้วิจัยมีข้อสังเกต ดังนี้

1. นักเรียนเข้าใจการวางแผนการใช้เวลา
2. นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญและประโยชน์ของการวางแผน

การใช้เวลา

3. นักเรียนสามารถวางแผนการใช้เวลาของตนเองได้
4. นักเรียนมีความตระหนักถึงการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์

เช่น อ่านหนังสือเรียน ทบทวนบทเรียนกับเพื่อน ร่วมกิจกรรมของทางโรงเรียนหรือกิจกรรมสาธารณะของชุมชน

2.10 การวิเคราะห์และเลือกบุคคลต้นแบบ (เพื่อน)

วิธีการดำเนินการ

1. ดำเนินการสนทนาถึงแนวทางในการพิจารณาว่าจะเลือกใครมาเป็นแม่แบบให้กับตนเองดี

2. ให้นักเรียนเลือกบุคคลต้นแบบที่นักเรียนอยากเลียนแบบและคิดว่าเหมาะสมกับนักเรียนมากที่สุด มา 1 คน (เลือกจากใบงานกิจกรรม)

3. ตอบคำถามในใบงาน และรายงานให้เพื่อนและวิทยากรทราบ

จากการสังเกตการณ์หลังการทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาวิเคราะห์และเลือกบุคคลต้นแบบ (เพื่อน) กับนักเรียนมัธยมศึกษา ในกลุ่มทดลอง ผู้วิจัยมีข้อสังเกต ดังนี้

1. นักเรียนสามารถตัดสินใจเลือกเพื่อนที่เป็นบุคคลต้นแบบด้านจิตสาธารณะ และด้านการประพฤติปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดีได้ด้วยตนเอง

2. นักเรียนสามารถบอกขั้นตอนการเลือกเพื่อนซึ่งเป็นบุคคลต้นแบบได้อย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ

2.11 กิจกรรม สมุดบันทึกความดี

จากการสังเกตการณ์หลังการทดลองใช้รูปแบบการพัฒนา กิจกรรม สมุดบันทึกความดี กับนักเรียนมัธยมศึกษา ในกลุ่มทดลอง ผู้วิจัยมีข้อสังเกต ดังนี้

1. นักเรียนมีความรับผิดชอบต่อบทบาท และหน้าที่มากยิ่งขึ้น
2. นักเรียนตระถึงความสำคัญและประโยชน์ของการจดบันทึกความดี
3. นักเรียน ครู ผู้ปกครองได้มีส่วนร่วมในการกระตุ้นและพัฒนาการ พัฒนาจิตสาธารณะ ทำให้เกิดประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

2.12 กิจกรรม ศึกษาและดูงานนอกสถานที่

จากการสังเกตการณ์หลังการทดลองใช้รูปแบบการพัฒนา กิจกรรม ศึกษาและดูงานกับนักเรียนมัธยมศึกษา ในกลุ่มทดลอง ผู้วิจัยมีข้อสังเกต ดังนี้

1. นักเรียนเข้าใจในบทบาทการเป็นนักเรียน และการเป็นผู้นำ และผู้ตามที่ดี
2. นักเรียนมีความรับผิดชอบ และปฏิบัติงานเป็นผลสำเร็จตามกิจกรรมที่ได้รับมอบหมายมากขึ้น เพราะมีแรงบันดาลใจจากตัวอย่างของบุคคล และสถานที่จริงจากการได้เรียนรู้ และสัมผัสด้วยตนเอง
3. นักเรียนมีความสนุก สนุก สามารถประยุกต์ใช้กับการพัฒนาจิตสาธารณะที่เหมาะสมกับบทบาทและสถานะภาพของตนเองได้

3. ผลการประเมินผลรูปแบบการพัฒนาจิตสาธารณะของนักเรียนมัธยมศึกษา

จากวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 3 ผู้วิจัยต้องการศึกษา เพื่อทดลองใช้ และประเมินผลรูปแบบการพัฒนาจิตสาธารณะของนักเรียนมัธยมศึกษา โดยใช้การเปรียบเทียบ ผลก่อนและหลังการทดลอง ในกลุ่มทดลอง โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองตามรูปแบบการพัฒนาจิตสาธารณะของนักเรียนมัธยมศึกษา ดังต่อไปนี้

3.1 ผู้วิจัยดำเนินการพัฒนาจิตสาธารณะของนักเรียนมัธยมศึกษา ในกลุ่มทดลอง คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 5 โรงเรียนกุศลินจีพิทยาคม จำนวน 49 คน โดยเริ่มเก็บข้อมูลก่อนการทดลองในครั้งแรกของการอบรมตามโครงการคือในวันที่ 5 มกราคม 2559 ถึง วันที่ 29 กุมภาพันธ์ 2559

3.2 ในการทดลองรูปแบบ ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถาม และการสังเกต การบันทึก ที่ครอบคลุมปัจจัยทั้ง 5 ด้าน คือ ปัจจัยด้านบุคลิกภาพ ปัจจัยด้านการเรียนแบบ ผู้ปกครองในการมีจิตสาธารณะ ปัจจัยด้านการเรียนแบบครูในการมีจิตสาธารณะ ปัจจัยด้าน ความมีวินัย และปัจจัยด้านการเรียนแบบเพื่อนในการมีจิตสาธารณะ นำมาทดสอบกับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนกุศลินจีพิทยาคม อำเภอนากลาง จังหวัดหนองบัวลำภู ซึ่งเป็นกลุ่มทดลอง จำนวน 3 ห้องเรียน มีนักเรียนทั้งสิ้น จำนวน 49 คน แล้วทำการทดสอบ สมมุติฐานด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนหลายตัวแปรตาม แบบวัดซ้ำ MANOVA (Repeated Measure)

ผลการวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของตัวแปรก่อนและหลัง การทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาจิตสาธารณะของกลุ่มทดลอง ดังแสดงในตารางที่ 19

ตารางที่ 19 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของตัวแปรก่อนและหลังการทดลองใช้ รูปแบบการพัฒนาจิตสาธารณะ ของกลุ่มทดลอง (n = 49 คน)

ตัวแปร	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง	
	\bar{X}_1	S.D. ₁	\bar{X}_2	S.D. ₂
1. บุคลิกภาพ	2.51	0.48	3.53	0.21
2. การเรียนแบบผู้ปกครองในการมีจิต สาธารณะ	2.36	0.42	3.42	0.27
3. การเรียนแบบครูในการมีจิตสาธารณะ	3.26	0.42	3.31	0.26
4. การมีวินัย	2.47	0.54	3.55	0.26
5. การเรียนแบบเพื่อนในการมีจิต สาธารณะ	2.33	0.36	3.28	0.25
6. การมีจิตสาธารณะ	7.90	0.53	10.18	0.53

ผลการเปรียบเทียบคะแนนตัวแปรก่อนและหลังการดำเนินการ ในกลุ่ม ทดลอง ในทุกตัวแปรตามรูปแบบการพัฒนาจิตสาธารณะ แบบ Multivariate Test ดังแสดงใน ตาราง ที่ 20

ตารางที่ 20 เปรียบเทียบคะแนนตัวแปร ก่อนและหลังการทดลอง ของกลุ่มทดลอง ในทุกตัวแปรตามรูปแบบการพัฒนาจิตสาธารณะ แบบ **Multivariate Test**

Effect		Value	F	Hypothesis df	Error df	Sig.
Intercept	Pillai's Trace	0.988	2370.932 ^a	6.000	34.000	.000*
	Wilks' Lambda	0.002	2370.932 ^a	6.000	34.000	.000*
	Hotelling's Trace	418.400	2370.932 ^a	6.000	34.000	.000*
	Roy's Largest Root	418.400	2370.932 ^a	6.000	34.000	.000*
group	Pillai's Trace	0.988	461.098 ^a	6.000	34.000	.000*
	Wilks' Lambda	0.012	461.098 ^a	6.000	34.000	.000*
	Hotelling's Trace	81.370	461.098 ^a	6.000	34.000	.000*
	Roy's Largest Root	81.370	461.098 ^a	6.000	34.000	.000*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การวิเคราะห์ค่าสถิติ Repeated Measures MANOVA การเปรียบเทียบโดยการทดสอบ Multivariate จากการพิจารณาระยะเวลาก่อนและหลังการดำเนินงานตามรูปแบบการพัฒนา โดยใช้การทดสอบสมมุติฐานด้วยวิธี Pillai's Trace, Wilks' Lambda, Hotelling's Trace, และ Roy's Largest Root พบว่า มีค่า Significant ที่ระดับ .000 และที่ระดับ .000 เท่ากัน แสดงว่าหลังการทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาจิตสาธารณะแล้ว ผลที่เกิดขึ้นโดยรวมระหว่างก่อนการทดลองและหลังการทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งหมายความว่า รูปแบบการพัฒนาจิตสาธารณะของนักเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 เลข-หนองบัวลำภู ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีผลทำให้เกิดการพัฒนาจิตสาธารณะ โดยรวมทุกตัวแปรในกลุ่มทดลอง แต่อย่างไรก็ตามยังไม่ทราบว่าแตกต่างกันที่ด้านใด หรือตัวแปรตามใด ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ทำการทดสอบความแตกต่างในแต่ละตัวแปรตามต่อไป โดยใช้การทดสอบแบบทีละตัวแปร (Univariate Test) ดังแสดงในตารางที่ 21

ตารางที่ 21 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยที่ตัวแปรแบบและการทดสอบทีละตัวแปร
(Univariate Test)

Source	Dependent Variable	Type III Sum of Squares	Df	Mean Square	F	Sig.
group	1.บุคลิกภาพ	2091.013	1	10511.113	262.650*	.000
	2.การเลียนแบบผู้ปกครองในการมีจิตสาธารณะ	2268.450	1	2268.450	667.443*	.000
	3.การเลียนแบบครูในการมีจิตสาธารณะ	1795.512	1	1795.512	673.398*	.000
	4.การมีวินัย	2354.450	1	2354.450	202.455*	.000
	5.การเลียนแบบเพื่อนในการมีจิตสาธารณะ	1814.513	1	1814.513	418.765*	.000
	6.การมีจิตสาธารณะของนักเรียนมัธยมศึกษา	10511.113	1	10511.113	822.519*	.000

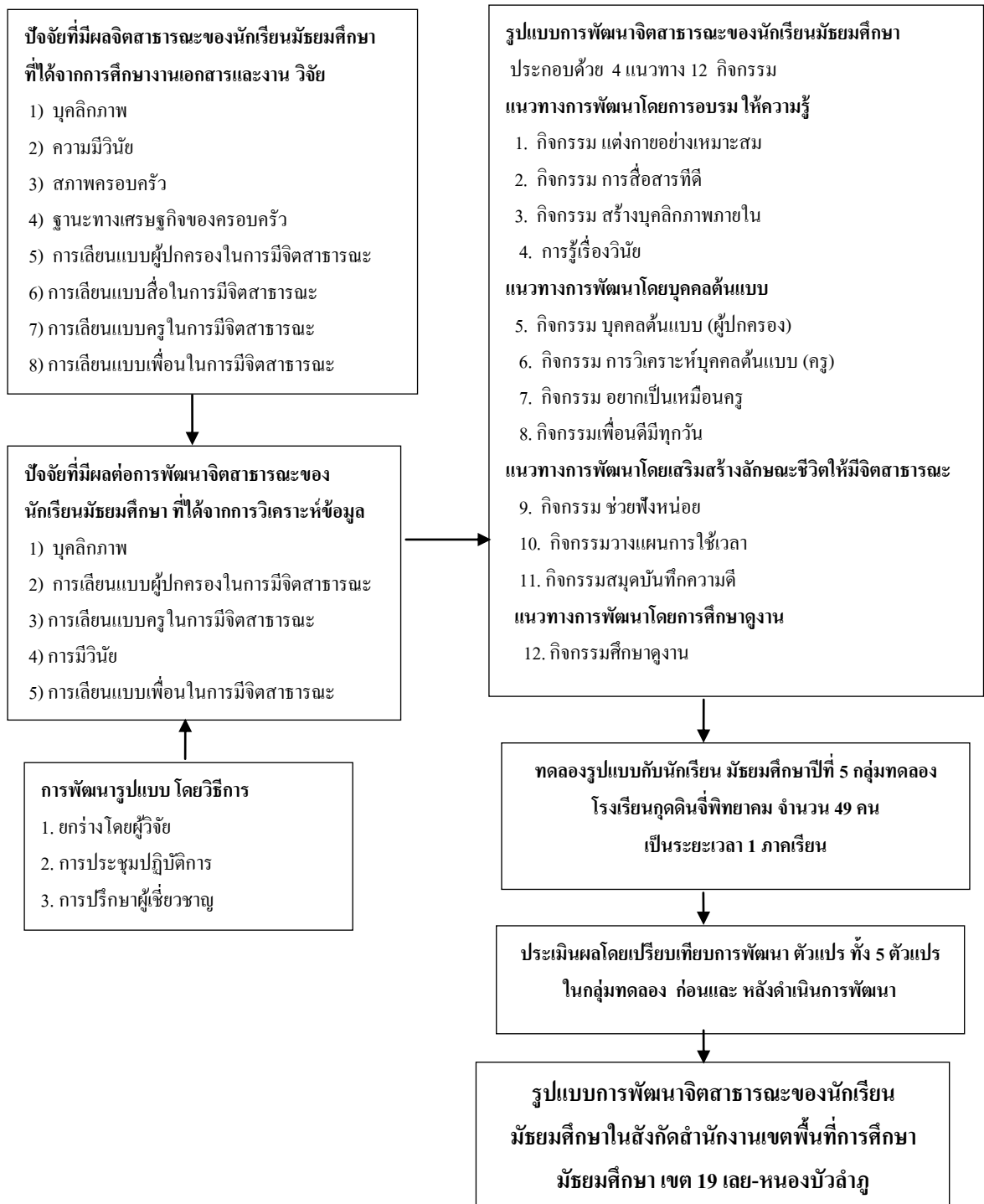
* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 18 เป็นการทดสอบค่าเฉลี่ยที่ตัวแปรย่อย และตัวแปรร่วม พบว่าตัวแปรทุกตัวมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 โดยมี 5 ตัวแปรอิสระที่มีค่า Significant ไม่เกิน .05 ของกลุ่มทดลอง ตัวแปรอิสระต่าง ๆ ที่ใช้ในการทดสอบความแตกต่างในแต่ละตัวแปรตาม พบว่า ตัวแปรด้านบุคลิกภาพ(PERSONAL) มีผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างก่อนและหลังการทดลอง ในกลุ่มทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตัวแปรด้านการเลียนแบบผู้ปกครอง (COPARENT) มีผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างก่อนและหลังการทดลอง ในกลุ่มทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตัวแปรด้านการเลียนแบบครู (COTEACHER) มีผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างก่อนและหลังการทดลอง ในกลุ่มทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตัวแปรด้านความมีวินัย(DISCIPLI) มีผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างก่อนและหลังการทดลอง ในกลุ่มทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตัวแปรด้านการเลียนแบบเพื่อน (COFREIND) มีผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างก่อนและหลัง

การทดลอง ในกลุ่มทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และตัวแปรด้านการมีจิตสาธารณะ(PUBLIC MIND) มีผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างก่อนและหลังการทดลอง ในกลุ่มทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ดังนั้น สามารถสรุปได้ว่า ในการวิจัยระยะที่ 1 ตัวแปรที่มีผลต่อรูปแบบการพัฒนาจิตสาธารณะของนักเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 เลข-หนองบัวลำภู ที่เป็นตัวแปรพยากรณ์ ที่ได้จากการศึกษาเอกสาร และการวิจัย พบว่า มี 8 ตัวแปร เมื่อนำเข้าสมการเชิงโครงสร้าง เพื่อตรวจสอบความตรงของตัวแบบจำลองสมมติฐานซึ่งมีค่าสถิติเป็นไปตามเกณฑ์ดัชนีความกลมกลืนของตัวแบบ พบว่า มีตัวแปรพยากรณ์ 5 ตัวที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ตัวแปรด้านบุคลิกภาพ ตัวแปรด้านการเลียนแบบ ผู้ปกครอง ตัวแปรด้านการเลียนแบบครู ตัวแปรด้านความมีวินัย และตัวแปรด้านการเลียนแบบเพื่อน เป็นปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบการพัฒนาจิตสาธารณะ และต่อมาในระยะที่ 2 ผู้วิจัยได้นำผลจากระยะที่ 1 มาสร้างรูปแบบการพัฒนาจิตสาธารณะของนักเรียน โดยผู้วิจัยจัดการประชุมเชิงปฏิบัติการของผู้ที่เกี่ยวข้อง ได้รับคำปรึกษาจากผู้เชี่ยวชาญ ทำให้ได้รูปแบบการพัฒนาจิตสาธารณะของนักเรียนมัธยมศึกษา จำนวน 1 รูปแบบ 4 แนวทาง ประกอบด้วยกิจกรรมภายใต้ทั้งหมด 12 กิจกรรม ได้แก่ 1) แนวทางการพัฒนาโดยการอบรมให้ความรู้ ประกอบด้วยกิจกรรม แต่งกายอย่างเหมาะสม การสื่อสารที่ดี สร้างบุคลิกภาพภายใน การรู้เรื่องวินัย 2) แนวทางการพัฒนาโดยบุคคลต้นแบบ ประกอบด้วยกิจกรรม บุคคลต้นแบบ (ผู้ปกครอง) การวิเคราะห์บุคคลต้นแบบ(ครู) อยากรู้เหมือนครู เพื่อนดีมีทุกวัน 3) แนวทางการพัฒนาโดยการเสริมสร้างลักษณะชีวิตให้มีจิตสาธารณะ ประกอบด้วยกิจกรรม ช่วยฟังหน่อย วางแผนการใช้เวลา กิจกรรมสมุดบันทึกความดี 4) แนวทางการพัฒนาโดยการศึกษาดูงาน ประกอบด้วยกิจกรรมศึกษาดูงานบุคคลตัวอย่าง

จากนั้นในระยะที่ 3 ผู้วิจัยได้นำรูปแบบการพัฒนาจิตสาธารณะของนักเรียนทั้ง 4 แนวทาง 12 กิจกรรม ไปทดลองดำเนินการตามรูปแบบการพัฒนา และกำหนดให้มีการประเมินผลก่อนและหลังการดำเนินงานตามรูปแบบการพัฒนา พบว่า หลังการทดลองนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 โรงเรียนกุศลินจีพิทยาคม ในกลุ่มทดลอง มีการพัฒนาจิตสาธารณะได้ดีขึ้น กว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อันนำมาซึ่งผลการวิจัยระยะที่ 3 ซึ่งสามารถแสดงเป็นแผนภาพได้ดังแผนภาพที่ 14

แผนภาพที่ 9 กระบวนการดำเนินการวิจัยรูปแบบการพัฒนาจิตสาธารณะของนักเรียน สพม.19